

Хто скриває свої блуди,
Ліпшим ніколи не буде.

Хто є проти "Точило",
Той є проти добра свого народу.

Гей, хто правий, хто окличай,
Хай з "Точилом" гриє тошай!

ТОЧИЛО

УКРАЇНСЬКИЙ МІСЯЧНИК ГУМОРУ І САТИРИ.

"GRINDSTONE," UKRAINIAN ILLUSTRATED MONTHLY JOURNAL OF HUMOR AND SATIRE

Рік II. Ч. 10. Вінніпег, Ман., Канада. Жовтень, 1931.

Winipeg, Man., October, 1931. Vol. II. No. 10

КАТАФАЛЬНА ТРАГІ - КОМЕДІЯ

Мамин катальний собор в тарпатах: Мошно, з метром в
руках, мірес мамин "саєр" на лизно. — В горі, дух Вач.
Василія Імаківського, гарцює завзято на зухвалім осян, в
оборо ні мамині справі, Земля їм пером!

ТОЧІЛО

Одиний український ілюстрований місячний журнал Гумор, а в Сатири в Північній Америці. Випадає місячно. Видавництво "Точіло" в його головній офісі і робітні під числом 623 Селкірк Авеню, Вінніпег, Ман. Річна передплата в Канаді 1.50
піврічна .85
За границю 1.75
піврічно 1.00

Донесей нас звертається. За оголошення не відповідаємо.

— ЗАРЕГІСТРОВАНЕ —
ВСІ ПРАВА ЗАСТЕРЕЖЕНІ.

All rights reserved.
Copyright, Canada, 1930, by

TOCHYLO PUBL. CO., 623 SELKIRK AVE.; WINNIPEG, MAN.

TOCHYLO (GRINDSTONE)

(Registered under the Manitoba Newspaper Act.)

The only Ukrainian Illustrated Monthly Journal of Humor and Satire. Printed and published monthly by the "Tochylo Publishing Co." (not incorporated) at its head office and place of business 623 Selkirk Ave., in the City of Winnipeg, in the Province of Manitoba.

Subscription per year in Canada \$1.50; per half year .85
To foreign countries \$1.75 per half year \$1.00

The best Advertising Medium to reach 400,000 Ukrainian readers in Canada.

Легкий заробок

Абрум, Мошко понад річку іду, розмовляють.
На таблиці коло річки
Ось таке читають:
"Цілу п'яту дамо тому,
Хто поміч діляє,
Чоловік упавшого
З води витягає."
Жиди хитрі, умовилися
П'яту заробити,
Мошко скочив в бистру воду
І став лебедити:
"Абрум любе, ратуй мене,
Сили опускають."
"Мовчи, Мойше!" — Абрум каже,
Тут десятку дають —
За втоплених і не жини.
Не вери дурниці,
Бо я тутки все прочитав
Що є на таблиці."

С. М. Д

Сміх --- се здоров'я

"Точіло" народилось в кризі і має багато труднощів виконати те все про що мріло.

"Точіло" хоче дати своїм читачам найкращий гумор, а зі свіжучим числом хоче мати дві сторони сміхових в образах (фоні пелпер або комікс).

"Точіло" бажас зарепрезентувати кожду місцевість і виходити частіше і в більший об'єм.

"Точіло" бажас мати місце на всі донеси і трактувати всіх дискусувателів однаково.

"Точіло" є і хоче бути безсторонньою інституцією і точити всіх грешників на купу. — нехай будуть людьми, Українцями!

"Точіло" має свою власну друкарню і для нього лише потрібно трохи зелених на шмір і оливу, щоб могло так крутяться щоб аж іскри спалилися!

"Точіло" вірять, що кождий читач не буде затягатися з передплатами.

"Точіло" вірять, що кождий передплатник відповідно свою передплату на час і приснає нових передплатників.

"Точіло" знає що люди люблять сміятися і бути здоровими, і тому просить вас всіх сповинити свій обов'язок, бо про свій "Точіло" ніколи не збуває, а старається точити помімо тяжких часів і всяких перешкод.

"Точіло" вірять, що кождий при шле на пресовий фонд і поможе "Точілові" ліпше точити гріхи.

"Точіло" має велику надію, що кождий читач пришле на шмір, бо "Точіло" дуже сухе і піске; скрипить аж в ушах болить.

"Точіло" є чинником викоринювання всякого зла. Хто є проти "Точіло", той є проти добра свого народу.

"Точіло" хоче бути добрим Точілом, і вірять, що кождий причнитися матеріально, щоб "Точіло" було дієсним "Точілом", і щоб замість корбою — крутилося великим паровим індиком, бо редактора вже руки й спина болить. Конечно треба індик!

Читачі, — се все залежить від вас самих. Видавництво одержує лише на передплатах і тому вірять в сповнення ваших обов'язків, вірять в вашу добру волю що не заведеться на вас.

ЩЕ НИНИ відновить свою передплату! 2) Приєднайте нових передплатників! 3) Приснайте свої друки до нашої друкарні!

4) Пришліть бодай головуку чісничу на пресовий фонд, як не можете прислати п'яту.

АНУ, всі разом! Нехай "Точіло" крутиться! Нехай всі так сміються, щоб ціла Канада і Америка від сміху хохоталися як корок на буряний воді!

Видавництво "Т."

Збирайте на пресовий фонд "Точіла"

ВІДНОВІТЬ свою передплату ще НИНИ, або япашіть нам коли зможете прислати, щоб нам не пришлось жикрислювати ваше чесне ім'я з листи.

< - > -

Чудна довбенька

Часи тяжкі. Деякі уперті люди не платять регулярно за "Точіло", а кредитують "Точіла" не дають редакторам спокою. Кождий лізе за довбями: "Дай і дай, та дай!"

Редактор "Точіла" через цілий тиждень важкої надуми, без спіння вдумав чудну довбеньку, яка спасас його від всяких клопотів. Коли який колектор покаже свій ніс, та довбенька зараз автоматично скаче на голову колектора, ковтне кілька разів по голові і колектора як чорт вкопши, більше свого носа не покаже.

Не думайте, що на тім всім кінчиться. Де там! Ся довбенька також помагас на дурні голови. От якось то Кмисти прибігас до "Точіла", сопє, стогне, крутиться як Бансичіня і хоч не хоч — питає за довбенькою. Редактор "Точіла" радо спровад її довбеньку за долар і пів. А вона, чуєте, як схватила так чин скорше до Ст. Боніфаксу до шпиталю побігла і ковать ковать Пірулуна по голови. Ну, і що думаете, не помогло? Бігме помогло! Нині він лежить на "бек-ярд" за хатою і не здоровий і не слабій.

Нині ся чудна довбенька є запалитована редактором від корби. За довбенькою зробився шалений попит, бо як знає самі, що тепер є дуже багато дурних, деморалізованих голів і тяжко буде тих довбеньок на старити. Редактор "Точіла" працює день і ніч для добра всіх тих котрим

попіддалося волосся на голові.

Велике замовлення вже прибуло з Кульпаркова, з Бреддон, Селірк і з Норт Бетфорда.

Деякі порядні люди зацікавилися довбенькою і минулого тижня сформували раду, котра має провірявати всі замовлення, а се тому, щоб часом людина з здоровою головою не заворужувала собі свисті. Са довбенька вартує великі міліони. Рада має право замовлення одобрити або відкинути. Рада складається зі старших мешканців міста, а іменно:

Проф. (?) Б. Оріскі, технічний управитель, К. Ізюк, Д. Іауник, небіжчик Яким, Я. П. Опель, і одного урядника з Інституту. Просвіти, який підписується знаком (X) хреста Н. У. Рибанський.

По створенню такої ради, "комме іл фаут," — зараз самі урядники замовили і кожний взяв собі по пів дозена сих чудних довбеньок для своєї голови, бо по одній їм замало, — лише К. Ізюк і небіжчик Яким не замовили нічого. К. Ізюк каже, що йому не потрібно, бо має галку купувати королів, а Яким каже, що на там тім світі не те довбенька, але навіть молот не допоможе.

До сего часу замовлення одобрені і на днях дівастунт довбеньки: Х. Кацко, Грицько Пурдик, Залітлубний, Поросасі, Бзисічелі, Лодзь, Притерівіч, Стефанік (ціль дозень), і багато молодіжні. Комісарі з московського смітника, пузаті ідери-комуністи — взяли кожний по пів дозена, а дозени мають вислати Сталінові.

Замовлення Б. Удхи і Ікавого відкинуто; рада каже що їм вже нічого не допоможе бо вони такими родилися.

Ящикови кажуть що довбеньки не потрібно, бо коли йому щось бракує, то він зараз пхає свою голову в "Ваш-машину", — два-три дні покуняє і потім знов орейт.

Старому К. Озленченкові чудної довбеньки не потрібно, бо він вже без голови.

ХТО думає що йому такої довбеньки потрібно, най сейчас замовляє. Довбенька гарантована на цілий рік і коштує асего долар пів.

Потрібно агентів до розповсюдження довбеньки. До сего часу то вже зголосились: Ростоцький, Гавриш Пунак. Бобівський, Навізівський, Лазичко і другі.

За Ряду

знак
Н. Х Урпанські
хреста

ВІДНОВІТЬ свою передплату ще НІНІ, або навішайте нам — коли зможемо, прислати, щоб нам не прийшлося вкраслювати ваше часопис з іста.

- < > -

ХТО ЗНАЄ?

Що сталося з бурсою Шенціцького на Сей Боніфає? ХТО її продав? ХТО її ліквідував і вить тисяч доларів готівки собі: сховав до банку? ХТО знає? ХТО скаже?

ВІННІПЕГОСІС, МАН.

Щоб так не Як Смерчанський, та не Чермак, то сохрани Боже, в легку, сода не булаб мохра. Цікаво, який процент вони побирають від грошей за моргач на рутенську французьку божницю?

ФОРК РІВЕР, МАН.

Ясь був у Буртніка і багато говорили про хвалелійні справи, про школи, бахурі і про шу-шайн. Бізнесмени на всі гузіки, що ає!

СІФОН, МАН.

Вотець Пеліх робить "вшинство сано", бо заганяє до польського косяцько своїх овець, і польськими оплатками кумуїкує Українців на "мшу свенту". Петрик пива наливас і Пеліху помагає. Ото раз патріоти "вшинстого войца!"

Цікаво знати

Чого Грицько телефонував з Монтреалю до Майка Луцковича в Отаві?

Що Луцкович відповів Грицькови Як Грицька викинули за двері в Отаві??

Чого Грицько послав свого адвоката до Отави?

Що Майк відповів Грицькови на дарунок, котрий йому Грицько пропонував від С. Візого?

Що готельник зробив з чеками на цаль преси на 426.00 дол., котрі не міг змінити?

Чому Б. Уака називас С. Візого пресу укр. поважною інституцією? Чому посол Бачинський злостить ся на "Точило"?

Чого Др. Ломайчук гасить світло? ХТО відповість на повільні питання, той дістане в редактора Точи-

ла цілком даром старі штани. Що то за він кубіти? Бєн Васцяк. Мазанівського Майн. стрітом в понеділок 10-го серпня?

Цікаво знати якого змісту був Телеграм Курдича до Фелеса в Ді Пас послідних провінці: виборач?

Цікаво знати кого посол Лапчинський вівоз до дому 3-го червня: о 1-й годині по півночі?

Цікаво коли др. Лагачник перестане робити кабаре в своїй помешканню?

Від якого зеркала Шкраба редактором?

Коли Пурдик буде виплачувати дівелідан шероїдам від Ніпавін майнін?

Коли Доячек перебере на цаль пресу?

БІГМЕ, НУ!

Майже на 200 сторін цілий річний найсмішнішої газети в світі "Точило" за рік 1930 можете тепер дістати за \$1.75; гарно опрацьований \$2.50. Всього є 125 річників. Спішіть!

ТОЧІЛО PUBLISHING CO.
629 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

ВРАТУВАЛА РАТУШІ! (Альфонс і Ганна.)

В однім великим місті у однім краю і одній державі був Альфонс, і була Ганна: він бас, вона тайпїстка.

Ганна записала до свого дневника такі свої вражіння:

Понеділок: На дворі хмарно і Альфонс похмурний.

Середа: Альфонс говорив, я слухала.

Пятниця: Альфонс грозив, що як не послушаю його, то він містовий ратуш, рівно о 10-й годині рано, пустить динамітом в повітря. А в ратуші, ой! — там сотки невинного народа!

Субота: Я вратувала ратуші!

Микита

РОЗМОВА

(Провадив)

Великий: Гей, ти малий, ану вилупи мене в морду-абись не підскакував.

Малий: Ану, великий — поцілуй мене абись не згинявся!

3 безгалавного більшовизму

Каже Навініський, добре що ухвалено що ТУРФ ДІМ став комунистичним, але щоби переперти ту ухвалу по відсіках, то треба було звести замість боротьбу, а голову з "кулаками", які є ще часами Дур-Дому.

Сподіватись треба, що на сліду ючим Зіади ухвалить ставити "кулак" під "стевку".

Один ретурник Німецьким лаучи до Совітів, дав на думки переконатися і з поворотом спродати все, щоби забратись до раю, та вибалакався перед жіночкою, що життя робитимка в Росії дуже біде і паршиве. Тут хата, гара, радіо, гарніше життя. Хочу, то йду до роботи, а хочу на другий день сиджу собі в дома.

Ну? — а Навініський горалє як дурний, що в Совіті всьо файно! Бо гроші бере!

Цікаво знати, як ТУРФ ДІМ заслужив собі даску в губермані, чи не платити податку ані дасеску? (Гляди — Звіт з ТУРФДОМУ).

Каже фінансовий Звіт ТУРФ ДОМУ, що "Тодовирназу (або Ти дурний) даю на сховок 900 дол., а за місць Турфдім звернув їх 1300 дол. Ціаком по більшовицьки!

Жалустесь Турф Дім що в 1930 році стратив 850 членів.

Большевицьке чудо. Турф Дім подає в фінансовім звіті, що позистав в касі 600 дол., — але зничили для Торонто віддали 10 тисяч.

Гей, безробітні, ану-ко! Заводить большевицьку владу, а лідери будуть робити з нічого — щось.

Редактори большевицького — "Фармського Життя" товариші Саяк і Пристаї мають кожний по пів секції землі, ну, і по 200 дол. місячної платні, — кажуть що фармери в Канаді банкротують.

Говорили собі комунисті, що Пастух певно не потерне з Рядяніном, бо щось не гаразд живється йому в лямі: та здохнувшись, бо він ніть веселый, ні-то закурений — вітається з Канадою.

ГЕЯ! ГЕЯ! ГЕЯ!

Давайте сила на "Точило" рійч гіпнічів без розбору, аби гіпнічів! Не робити ріжниця, як-коп він партії або секти.

Посилайте зараз!

Редяків "Точило."

ГОЛОШУЮТ В ТОЧИЛІ

Корінна. Каліс а тепер

КОЛІС ТО Я БУЛА:

А ТЕПЕР!

Як гус "блємєла,
Як роза думємєла,
Як мід'солонємєла,
Як хлїб добрємєла,
Як пташка вєбємєла,
Як дитя мєла,
Хто її вєла,
Всїм життє солонєла.

Стара бабине,
Лєха як чортине,
Як крива лєду студєна,
Шибєтєся як шибєла,
Ходитє вєсєда сєрємєла,
Лєду лєла,
Табєлу мєла,
Як мєли торчєе,
Сємє не зєла, що хочє.

FOR WHY?

В минушому числі ми помістили поезію від одного з наших дописувачів з Гімлі, а тепер отричаний відповід на сю поезію з Гонор тому рівно-ж містимо її без змін.

THAT'S WHY!

Maybe we are 2 ton mammas.
Wearing blatant beach payamas -
Though I modestly disport me in a robe.

But all objects are not phony,
And we don't listen to your balogny.
As our patience may be tried like jobs!

Let patooties be exposing,
Pretty backs and legs by posing
To captivate some lounging lizard
thence —

Let me tell you something, Anthony:

We thin or be we fatty
There are actually some of us
who have rence!

Thin, actually, no shame —
It's more than you can claim!

You — you — innocent man!!

Gonor's Aesop.

ПІДСЛУХАНЕ НА СЕЛКІРК УЛИЦІ

Пієсти: "Наш славний артист-малєр пєлє Чисєхорєд просив мене нині, щоби я приходила до його студії і позувала для його салєдуєчого артистичного твору, під заголовком: "Клеопатра і Гаїна."

Малєра: Ох, як чудово! Яка ти шаслива, Naste! Але хто буде позувати в ролі Клеопатри?"

Каліс

Знайдете всю правду лише
в "ТОЧИЛІ" і

Зберіть на пресовий фонд "Точило"

Меморіа

Чи знаєш хто чому "файтер"

Зовсім відчурався

Свого виторну шумного,

Який "гаслом" звався?

Був то геніальний витірі!

Я шумно називався:

"Хто не з нами, той проти нас!"

Так він звався й писався.

Та на жаль помер той витірі

На удар у серці,

Як обидів з своїм татком

Фармерів в Альберті.

Перед смертю істає він був

Якус "дїрїю."

Ще як істає з своїм татком

В славну Онтарію,

Там в Форт-Віліам, коло лєяку,

Була немогода —

Простудилося там гасло.

Тай умерло... Шкода!

Лині дївно нам, — чому "гасла"

Усі віреклися,

Ті, що з гаслом-недолітком

Усюди товклися?

Каліс

Житуть з Етел'єрт, Ман.

Що грубий Білаш хоче вїзїти на Григоріукове крісло в парламенті. Варує си, мо — бри Григоріуку, бо Білаша не легко буде зсунути з м'якого крісєла! Ізасок зачує се в пєдію і хоче Білаша і Григоріука випєредити і вибирєтєся зі Сїфїтону на кампанію.

Що у Фїшер Бренч профєсор Б. Ойчук лїкаєдє лекції своїм довірєчим фрєндам, що пан Б. Чиснький забєгато має ковбєса, та що він з охотою хотївби подїлитися з ними. Що до алєтиту, то Ойчук запевняє, що до сєго часу фїкціонїєлє на сто прїєнтєв. Б. Чиснький сєго конїєка вїє допїсїи чєс вачує і не так легко — даєть собі губерманієску кобєзєу з рїлє вїєрїєтї. Побачимо зємєлєня.

ГРИЦЬ ЦИГАНЧУК НА АВДІЄНЦІ
В ЕПІСКОПА

Гриць Циганчук родом з Циган, звісний за своїх "слаавних подвигів" у Нью-Йорку, Монтреалі, Кубі, Галиччині, Парижі й Лондоні та Вінніпегу оголосився на авдієнцію до гр. кат. єпископа.

"Перше мос слово, Преосвященний" — сказав Гриць, коли увійшов до кімнати, — "кладу на стіл 25 дол. за Службу Богу. Се я звичайно робив, коли відвідував Микиту, єпископа Патарського і він за те давав мені потрібні рекомендації. Тримайте й Ви з нами, себто зі мною і моїм френдом Владом Бірменном, званим Кривонос. Коли будете тримати з нами як згаданий вище єпископ Патарський, то обцяю вам в імені моїх покровителів вибудувати величаву Катедру за 75 тисяч."

"Ха, ха, ха, ха!" — починає реготатись єпископ, який має добрі інформації про Гриця.

"Я не жартую," — каже Гриць поважно.

Єпископ не перестає сердечно сміятись.

"Сбцяю вам ще: у додатку, вибудувати палату за 40 тисяч доларів. Такої палати не має сам Кардинал Руау у Квебеку й він позавидає її вам."

Єпископ далі регочеться, а в кімнаті питає:

"Що ще більше обцяєте?"

Гриць здумівся, вибалуштив очі, бо не був приготований на таке питання і ще не порадився з френдом Владом Кривоносом, які дальше плести банальності єпископови. Скоренько уклонився і на ліхвілку сказав:

"Не жартуйте собі з мене. Я не посмікаюсь. Не так мене трактував колись єпископ Патарський, що єпископу десь у "преділах невірних" між схизматичними Грехами, Сирійцями чи Вірменинами, (але не такими як Владзьо, мішанинами), Ту посаду в Патарі завдачує він виключно мені й Владзьо. І ви теж лідете до свого Абидос, як тільки будете тримати зі мною й Владзьом."

"Ну, ну, пек за пек з таким єпископом," — бурмотів до себе розлючений Гриць, коли вийшов з єпископського дому. То не Микита Патарський. Там той був би мене обласкав, приголубив, назвав мене вірним сином святої католицької церкви, був би повірив у всі мої дурні обцянки, з яких я сам у душі сміюся, був би

казав оголосити у своєму часописі "Княжий Дар" і мос ім'я було би оголошене там золотими буквами як "Ктитора і благодітеля" єпископської Катедрі й палати у Патарі або Абидос, що є рівнозначне з єп. Катедрою й палатою на місці або Марсі. Моя нога не ступить на поріг до такого єпископа! Попамятає він мене!" — бурмотів собі під носом хвалько Гриць.

Через тиждень Я, Владзьо, Данило, Осип Політика, Пацюк, Айдачик, Огайрічук не підемо на Петрик стріт, лише будемо складати гроші й спровадимо собі до Канади єпископа Патарського, нехай нам зложить у Канаді дієцезію Національної Преси, як вже Пирула зложив нам і щасливо провадить у сні Хор Національної Преси.

(Підслухав — Монгуз)

ПОЗІРІ ЕКСТРА! ПОЗІРІ!
ВЖЕ РІК ІСТНУЄ
ЛІГА
ВІННІПЕГСЬКИХ КАПУШЧУКІВ

Уряд: Всі капшучники карав, гуртом, Голова капшучників: У Маринки на Петрик штріт!

Важуватись: На Маркет савері, де всі рейвахи відбувають; цедалеко міського, вихідника.

Целібатників приймає без екзаміну!

Всі капшучники і капшучники лучіться у Капшучну Лігу! ВІВАТІ! (Підписано): Бараба, Гол. Капшук

СЛОВА І НАЗВИ З АЗІ

Усть-Урт, Кара-Кум; Памира, Гіндукуш, Тянь-Шань, Хан-Тенгри, Аму-Дар'я, Сир-Дар'я, Іссик-Куль, Совнархоз, Куркуль, Чека, Турфалі, Урвіст, Жін-сеція, Робкор, Чангсоліні, Ченг-Кай-Шек, Шатальський, Ушвіст, Су ро, Компартия. Комдурадіот, Попович, Матвій і так далі.

Рахат-Лукум і Тутті Фрутті та Цибільнісінчик — се червоні свята в Росії.

"Точна" на кредит не виславлено нікому. Хто одержує "Точна," з об'явленістю заплатити

Ше НІНІ відновить свою передварту, коли не бажать, щобі ваше ім'я викрисляти з дісти.

ПЛІТ І ПІДПЛОТЯ

Як ліпила баба пліт,
То мало не змерла,
А плотище те стоїть,
Бо кілком підплерла,
Встає баба скоро світ,
Пліт у неї в роті...

Подивилася, а пліт
Вже лежить в болоті.

Взяла баба камінців,
Розмішала глини,
Заложила ними пліт.

Аж до половини,
"Що ти робиш? Що це є?"
Хтось її питає.

"Оце пліт, а це підплоття,"
Баба відвічал.

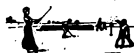
От точнісню а У Р. Домі так,
Таке є "майстерство,"

Комісарство там вже є,
І підкомісарство.

А для чого це? — Пусте!
Добрий птах лиш сяде,

То побачить, що пліт
У болоті в паде.

Л.В.М.Н.Т

ХОЧЕТЕ ЖЕНИТИСЬ?

то друкуйте свої весільні запрошення в друкарні "Точила," а будете щасливими ціле своє життя.

ЗАКІМ ОЖЕНИТЕСЬ

то конечно замовте собі отсі цілі КНИЖКИ і розвідайтесь про важливі питання шлюбного життя і вибору супруги:

Тайні Життя — 50 п.
Як прикармувати дівчину — 25 п.
Як позискати Любоб? — 25 п.
Порядок про Коханья — 50 п.
Як Все Бутти Здоровим? — 25 п.
Лише для Пам'і і Паничоч? — 15 п.
Для Відних — 40 п.
Як Скоро Стати Богатим? — 50 п.

Разом ці книжки коштують 2,80
ХТО замовить всі нараз, дістає їх за 2 долари до кінця сего року.

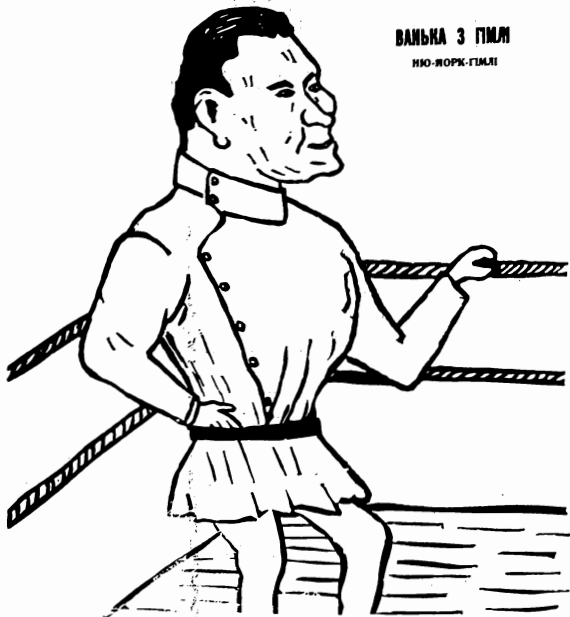
Гроші шайть до:

ТОЧИЛО PUBL. CO.

623 Селкірх Евеню, Вінніпег, Ман.

ВАНЬКА З ПІМЛ

НЬО-Йорк-ПІМЛ

Через минулих кілька літ у нас в Стейтах дуже віджила боротьба силачів, так звана "вредстлінг бавтс." Наробилось повно фанатиків цього спорту, і такі славі борки як "Стренглер" Луїс, Стечер і інші скоро стали мільонерами. Зі всіх сторін світа почали збігатися в Америку силачі різниж народностей. Не без того аби меже ними не знайшлося і кількох сильних Іванів з нашої України, бо жидки менаджери знають де шукати за матеріялом, котрий найліпше надається їм на експлоатацію, а меже

Українцями є багато мужів сильних в лопатках а з малим розумом!

Перший такий появився на борсцькій арені — крешкий малорос з козацькими вусами, Іван Піддубний. Хотай оголошувався яко Росіяни, наші Українці горнулися тисячами на його виступи, і тішилися його побідами, — аж доки одного дня, коли борювся о чемпіонство світа зі Стечером, дався легенько положити, і зник.

За ним появився з України силач Гаркавенко. Той-же — кажуть — правдивий Українець. Треба Україн

цям дати йому поперття. Горді будемо, як наш земляк виборє чемпіонство світа, та прославити імя України! Та шкода було надії, бо "Гаркавенко" по цілорічній боротьбі ані разу не виступив яко Українець. Те саме було пізніше з малоросом Кіріленком, котрий немало голубів та ковбаси зів на гостинах в Україні, а до нині борєся яко Руссесский. Та чорт бери всіх малоросів! Годі з них сподіватися свідомих Українців.

Але ось недавно читасмо в газетах оповіщення що приїхав з Європи

спізаційний борець Іван Желізняк. Подібно, що Українець, бо, приймав собі ім'я славного українського козака, але на афішах всюди відомого графованим в московській сорочці (рубашці) і оголошений як Російський борець.

Одного вечора заходжу я подивитись на змагання, бо люблю дивитись як змагаються, боряться славні силачі — Американці, Німці, Італійці, Французи, Греки і інші, а що кожний з них представляє в змаганню свою народність, тому так багату народу ходити дивитись котра нація має найспосібніших представників. Коли прийшла черга на Желізняка, рефері оголосив що буде боритись тепер Ванька Зелізняк, який що лиш приїхав з Росії, чемпіон, а що його противником буде бувший чемпіон світа поляк Станіслав Збішко.

Виходить Збішко. Публика загуляла бо не дуже любить тих Збішків, та й наші Українці поперали сторону Ванька, аби лиш не Поляк виграв. Правда, Ванька показався спритним борцем, бо скоро як заповів Збішка за ноги, то так його притис, що той аж зімів, і мусів скоро піддатись.

Думаю собі, славний борець сей Ванька. Треба йому особисто погратувати, що так скоро Полкової доїхав кінця. По закінченню підходу до него, дивлюся і своїм очам не вірю. Обступили його Москалі тай чокають і кахають до него, а він ані слова — лиш "да" тай "да." Гріглялося йому блище, а то не жабен Ванька з Росії, але мені колись добре знакомий фармер з Гімлі; Микола Гах, галіцієць, лиш морду має троха побиту. Здивований, зараз пригадався мені часи в Канаді, як ми оба на манорці у Вінніпегу цілу зиму в кулі грали, а літом на екстра генку шпайги били. Алеж, шпайгар з него був! Не диво, що Збішко зімів в його обіймах! Нарешті заговорив до него.

"Ціо з тобою, Микола, що в Москаля перевернувся?"

Він відповів не смію, що так мусить бути, бо такий з жидом контракт має, але як скінчиться контракт, то виступити яко Українець.

Миніє вже кілька років, а наші Микола все ще Ванька, Українець вже його підкуралась. Контракту жид вже не хоче дати, бо Ванька ставити популярність. Лишилось йому хіба одно — шпайги в Канаді.

Колега

Юсько Комуніст

Товариші! Товаришки! всі даромди! большевицькі!

Витаю вас нашим комуністичним гаслом: "Плювати цілого світа, видирати собі очі!" Аби есте знали, всі партії і партчики, що се є клас єврей дурнів, от як і ми, Я-містер товариш Юсько є ваш лектор. Я сьогодні маю вам дати лекцію: "Що то є бульшик? — себто комуніст. На самперед я хочу вам представити хто я є, щоб ви не думали, що масте до діла з ким будь дураком.

Правда, в Австрії був цар Франц Юсько перший. Ну, а я хоть і не цар, так все одно Юсько, але, вторий. "Паня, хахот!" Я сам родився в Галичині. До школи ходив 10 літ з австрійським букварем. За Австрію був пані і дослужився рангі панна "фрайтера", се те саме що ту Поповіч або Навізівський. За України я був при червоних стрільцях. А було се так:

Одного разу звалили мене українцями до армії. Ов, біда, треба йти, бо або стрілець або 25 в сидмении. От як і пішов. Рано пішов а вечером втік. От так утікати, відозвалася мені большевицька кров. Бо я знасте комуніст се від сотворення. Люди в селі говорили, що моя мама через комуни не знала хто був моїм батьком; так комувала. Отже, подумав я собі, як "що твое, то в мене!" Ану, я спробую на ділі чи се правда.

Заходжу до одного господаря і давай шукати "десертирів", ніби то-гарниша. Шукав в скрині, в подушках, за образами, — нема! Думаю собі, певно десертир сховався за пазуху молодичи, бо шось здорового тепліла-лося за пазухом. Руки в верхі командую, Я до баби, а сам лап! — Екі як вскалїти баба кулаком мене мене очі, раз, другий, третій, і чорт її знає стілько, що як я прийшов до пам'яті, то був вже за воротами в рові з напухлого мордою як колода і весь червоний від крові. От і віді той я став "червоний стрілець." На конець я поїхав до Канади.

В Канаді я подівав у Вінніпегу фрайтера від товариш Поповича. Сей товариш розмавав мені, що коли я хочу по панські жити, так треба в него нанятися за "колотило". Колотило — се таке що в краю ним жиди паскудство колотили, а ту в Канаді колотилими колотять бідним фармерам розум в голові. От як я!

Лобая, Войтишки, Кобзєв, Пристав, Кифорук! — се є більше таких колатил, Подував я собі, та се добре! Я як раз такого шукаю! Чорт вас бері всіх, коби я згорів! Я знаю що комуна — се змила банька, але нема то як між дураками жити! От я і згодився так по 120 дол. в місяць, а що впаулю у вас дураків з боку, то моє! От і сьогодні я приїхав дати вам лекцію, що то таке "бульшик?" Звідки походить і що означає?

Слово "бульшик" є слово ангаїське, складається з двох слів. По укр. означає пахнуче болото. Деякі фармери вживають його на полях, а двоюмні сотворилия як от ви, що наслідже то комуни і підіраєте комуністичних панів, дершкірів, — за то, що масте дар до думання а не хочете думати, — ви не варт того імені. Комуністичні лідери тримають вас як масте гроші, а як не масте, то гонять вас на демонстрації, як худобу на виставу, де вас полісмениють по ваших і так задураменних, гоювах. А як котрому розбїють голову, і арештують, так знов користь: бо лідери кричуть: "Давайте на оборону товариша!" От і ціла історія сего славного імені "бульшик."

Отже, пам'ятайте партачі і партачки, що слово "бульшик" — се є ангаїське слово, а в нас його уживають тому, що по українськи поганю. На сей раз досить, бо я ще багато маю таких людей, що хочуть почути мої лекції. Другим разом дам вам лекцію: "ЧТО ТО, ЕСТЬ КАМУНА?" Тепер прошу о колективну колексту, бо я мушу йтати далше шукати дурних. Панял!?

З тов. привітом, лектор Юсько

Де Гундяк ще підзе?

В Стейтех є Іван Гундяк. Він був стрільцюм соціалістом в Клівленді, Там йому дали "аус." Пішов до о. Поїмтишина; вчився літанії, а еп. Буака оруннував на єгомосця. Гундяк описав женитись з Іриною; його вникають за уніцькі дует і він їде до Арх. Теодоровича. Тут відіжні, гонори здобув і, тепер вже є з організацією о. Жука, а проти о. Теодоровича. Всім так "дякує" за довіра. Де він ще підзе, цей "вічний жид?"

ОГОЛОШУЄТЕ В ТОЧИЛО
Знайдете всю правду лише
В "ТОЧИЛО!"

Зобирайте на пресовий фонд "Точило"

ОБЪЯВЛЕНИЕ УКР. КРАВЕЦЬ
Виконує шиття робіт у місті і на провінції. Робить убрання, шовки, сукні, шовки для дітей і шовки в шкільній формі від \$2.75 до \$4.5. Прасує, чистить і шиттям. Робимо футри. За роботу в відповідних розмірах.

K. STYMROWSKI
631 Belkirk Ave., Winnipeg

Артукри "Точило"
Виконує всі види робіт в різних містах, містечках, селі і містах. Що маєте до шиття, то послідує до нас на адресу:

TOCHYLO PUBL. CO.
623 Belkirk Ave.
Winnipeg, — Manitoba

НОВА ПЕРШОРДНА ПЕРПЕЛІТІЯ КНОЖОК
Оправляємо всі книги в тривалі окардони. Вам оплатити ся мати книжку добре справлену в сильну гарну справу та не в з шкідливих витратах.

За роботу і вдоволення ручуюсь.
Замовлення шити на адресу:
J. ROLNY 763 Belkirk Ave., Winnipeg, Man.

НЕЗНАННЯ СКАРБ
Річник одногокого ілюстрованого журналу "Проніж", понад 400 сторінок кожний. Містить масу нових діточих театральних сцен, пісні з нотами забави, оповідання, сміховинки в образах, декляції, і т.д.

Річник за роки 1927-8-9 в гарній оправі \$2.50; брошураований \$1.75 за один річник.

PROMIN PUBLISHING CO.
623 Belkirk Ave.
WINNIPEG, MAN., CANADA

Приславте на олівку для "Точило!"

Приславте на шпир для "Точило!"

Ширте "Точило" всім і викорінойте зло з кожної хати!

Збирайте численну передплату і робіть "Точило" тижневиком!

ОГОЛОЩУЄТЕ В ТОЧІЛЛО

Монтреальський усні

— або —
ХОЧ БІДА АЛЕ ГОЦІ

Репортер

Париз: І в часі такої депресії, ти ходиш такий веселий?
Білоус: Купи собі "Точило", то й та будеш веселий!
— ОО—
Мамонік: Ахмі Бойку! Хтож відів тах упитатися, аби аж у році лежати?
Білоус: А ви як хотіли? Аби я твезиш у році лежати?

— ОО—
Мушма, що вліччє перед уважною жіночкою, подібний до верболода, який чекає на набір тугару.
Мушма, що читає постійно "Точило", почувався лехший вітру.

— ОО—
Загалю знісний в Монтреалі Гайбчук, був у гостині в Ковальських, тимчасом почав лаяти дощ як з небра. Його попросили, щоб він остався на ніч. За хвилину п. Ковальські дивляться, а Гайбчук десь щез, однак в короткі вернувся змокий як курка.
— Деж ви ходили? — питає пани Ковальські.

— Я ходив до дому по нічну сорочку, (паямас) — відповів спокійно сей Гайбчук.

— ОО—
Проф. Крохмальний — загальнознісний гуморист, позполітик і добрий оратор був запрошений товариством Укр. Писменників і Журналістів, виголосити відчит в Католицькій Домі в Монтреалі, на тему: "Капіталізм і Безробіття." — На диво сая біла заловнена православними і більшешвицкими.

Пришов час відчиту і на сцені появився проф. Крохмальний, котрого публіка шкиро привітала. Не встиг він сказати кілька слів, — як ціла сая бухнула сердечним православно-більшевщицьким сміхом, аж дим заколихався.

Бесідник, поважним голосом попросив слухачів, щоби не сміялися, бо це поважна тема; — аж ту нова сальва реготу. Проф. Крохмальний обурився, — думаючи, що таке поважне товариство запросило його сюди на кпини, — повний гніву гукує:
— "З дурини не говорю!"

Одушевлена публіка піднесла олівки "Гуррей!" — і з тріумфом озвали його на рамена почали носити його докколо сая.

Того дня появились великі статті в французькій і англійській пресі

про це найбільше зібрания Українців в Монтреалі і великий суцес відчиту проф. К., котрого тріумфально носили на раменах по сая.

На другий день у своїм інтерв'ю з Репортером з Гол. Компанії до "Точило" проф. К. сказав, що це він особисто не є суцесом цього відчиту, але "Точило", котре він тримав на той час в руці. — Репортер подякував за приношення і обіцяв подати звітну проф. Крохмального до "Точило" в слідуєчій числі.

ПОЕТИЧНИЙ МОНТРЕАЛ

На ноту:

ALWAYS IN ALL WAYS

(Післухайте ноту).

Always in hallways we'll bill and we'll coo,
Each sweet little kiss will fill me with bliss,
I'm not blue —
Always in hallways, just me and just you;
You know how I am for you, adore you,
Winter in hallways will not make us freeze,
Each time we meet dear, we'll turn on heat dear,
With a squeeze;
Each night after eleven, I know where I'll find Heaven;
Always in hallways with you.
Що ніколи саяла "Том" інакше для саясі "блонд сайнтрап."

На ноту:

CHEERFUL LITTLE EARFUL
(Післухайте)

Just a mugful and a jugful
Of that good old fashioned beer,
Till you're foggy and you're groggy
And you're full of smiling cheer;
Makes you snappy, and so happy
All your troubles disappear.
With a mugful and a jugful
Of that good old fashioned beer.
It's true your thirst may be burning,
While you are yearning;
Drinks are returning.
So drop each doubt and fear.
Keep a steady thirst all ready
Find your consolation here;
With a mugful and a jugful
Of that good old fashioned beer.

Що ніколи співано в кашпущіні клубі, де була присутія як почесний член одна французька, котрої імя нашому репортеру не вдалось дістати.

Репортер

Вершон злоби

Точило — неначе долар: не всі його мають, але всі сагають по ньому "Хруніда: продовжується!" — "да головок в "К. Ф." Ая, продовжується, бо Пуриндик, ще не з'явився уряду президента "Часу" — ані Піпіровіч не перестав бути "мачальним" редактором тої газети, яка каже кохати "польські люд."

"Інтернаціональна" преса розголошує книжку про "контролю породу," а "намачальний" редактор журиться, кого просити в куми та як справляти христинки.

На чолі польського "Часу" Припірович знімає кохати "польські люд," а на тім самім місці в "К. Ф." каже, що чистити сути і сукоки, гимм..

Патріоти та президенти вже поховали Рутеніан Елєвейтор Ко. Ану чекайте, як ось-ось знов не вибухне якась нова церква, спілка, газета, майна, ліга, якийсь фонд, союз, університет — ну, що небуває, бо-ж всяких "президентів" та "народних діячів" намножилося не на те, щоб вони сиділи тихо. Вони мусять якось ратувати й спасати "народ."

З туги за пропавшими шерами, чи з радости над сумною долею Рутеніан Елєвейтор Ко. — "К. У." й собі задер ногой і пішов на другий світ. Похорон "Кан, Україна" відомо не на неозначений час; певно на літо, як розміряться земля й зацвітуть кулбаби.

Вуйкова родина вимирає. Та бо й Вуйко чомусь не показує свого носа. А може він, сохрани Господи, та-кож...?

Минулої весни "Укр. Голос" почав був витягати на верх сенсаційні обіцянки, контракти та іншу "роботу" ланців з інтернаціональної преси. Почав і таки зараз замовч. А чейже дивитися, бачити, розуміти і х мовчати потрафити тільки "свій."

Висота злоби: "К. Укр." відходить на "вічний спучиночок" і рече: Хто приїде передплату на "К. У." той дістане — ніжі!

Істинно рекла старі люди, що "приніде коза до воза." От Коновалець колись відібрав Піпіровичові любов, а Піпірович тепер німистий й показав автокефальним самостійним тайні (до вірнич) листи від Коновалець в котрих шиф тайної У.В.О. тайно й по-доброму заявляв свою вірність діячорній Лізі Брит. Україна.

Автокефальники, впевнившись, що

Коновалець схрунів — викопали війну його стрільця. "Гофрики" будуть мати спокій... Так, гофрики може й будуть спокійні; Католики з пародії св. Володимирів і Ольги у Вінніпегу, не мають чого тішитися, бо Стрільці перекесли свій фронт, знів автокефального селсру під церков на Стелі і кожної ночі так труляють, що навіть паний їх протектор не може заснути.

Самостійники поехали на Петлюру й Коновалець, тепер пошукують нового кандидата на президента автокефальної демократичної соборної нееньки української народної республіки.

Синтавка вже й не радий з того, що зривав самостійку. Кольоси-ність була свистунівщина і свистався слава його призначив.

Хто вгадає по чому тепер шері Ніпавин. Майнінг Ко., той дістане цілком безплатно оден шер Рутеніан Елєвейтор Ко., або шер "Кан. Укр."

Дашко Безбесна

Сповідь Др. Гриневського

Я, Др. Стефан Кость Рітер Фон унд Гриневський признаюся, що багато помилок і дурниць я зробив в моім життї, але рівночасно як польський Граф Я найбільше помір Українцям грошево, — бо дав на українські цілі майже десять тисяч доларів. Власне це є доказом, що українська справа не є мені чужа, і над нею болію я цілим своїм сством. Рівноко душею я трівожу, коли бачу на американській землі такі український розгартівши, який зараз має місце поміж Українцями.

Коли тверезо застановимося над тим, що станеться з дітьми які є уроджені на американському континенті, то стає ясним як сонце, що ці діти ніколи не поїдуть на Україну там жити. Се власне заставляє мене на старі літа вдаритися в груди і сказати "моя куляма." Я тому прихиздо до заклчення, що щоби Українці не згинув в англійському морі на американській землі, то треба нам зробити слідує:

І. Закінчити всі міжпартійні примхи а побудувати школи, як для малих дітей так вже і для підліткової молоді та виховувати та учини їх в українському дусі. Бо, коли не встигнемо задержати їх при Україні, то вже таки сама перша генерація є для нас пропавша.

II. Замість учини малих хлопців партійних: оченаші, треба поставити пласті; завести гімнастичні товариства, та утворити кружки для молоді.

III. Для студентів на вищих школах і університетах треба заложити виховачі інститути, такі як є в Канаді Бурси.

4. Рівноко дається відчутти великий брак товариства соціальних: таких як клуби; співацьких кружків; народних домів, і взагалі всего того, щоби гуртувало наш загальн. свою питому відрубну масу. А такі вже найбільшійше дається відчувати брак інституцій де би дикладалося Україно-Знавство для всякого котрий хоче там прийти.

Тому, що я в моїх літах не зачав отсю працю, а чуюсь винним перед українським загально, і тому вкладаю на душу молодого покоління отсей великий народний обов'язок. Аж до пера той засіє нам сонце з високого неба, коли це зробио.

Др. Рутеневичий
Дано в Шіаго, Іл., Септембра 15, 31

Що дала Р. Ш. співанам?

Гриневичий — дали відваги писати до "Точила."

Безморальному — кіка в північний бігун.

Теман — запрошення виїхати з Рідної Школи і не возити дая своєю гарою, бо то ж якийсь учитель!

Ганці 3. — дозволення сміятися з дякової жінки й робити плотуки.

Винничі — дозволили грати роі молоді дітчини. Гмм...

Малі Ганці — кричати в сопранх поза границі.

Зачісці — робити саламаху між співачками.

Комарисі — дали дяка на вічне содержаніє.

Малутисі — дали право ляти перфуми на дякову краватку.

Лазаровичі — дали шинк.

Ставичисі — новий язик, бо той вже змолюа.

Лобчисисі — коректувати ноти.

Цимбалістому — п. лоячку і лямпуну.

Підборачинисі — ціле нічо.

Стефії — робити палити в форнесі.

Шербаневичі — їздити на "райди" з х.

Наталії — дали лисого жениха.

Діргентови — пофіксували батуту, бо була зігнулася.

КАЖУТЬ

Що ніколи вернула делегація (гандарівська) з Москви, то в Канаді лущо що годі дикати.

Що Бенет дав своїх аласних грошей 10 мільонів на реліф, а самий тепер не має за що котих гербати шипити.

Що декотрі ніби наші послы кажут, що їх коні добре не "ребусяють, і що їх ті "рефси" грубо коштують. Біді! Нема легкого хліба...

Що заряд собору 1929 написав потіжко до о. С. В Чука о зміну парох. Головна Зекутина піпінська ту петицію щоби була важна. Рік піпінше пішли ті самі люди і відобрали ту петицію, казали що то не є важна. Цікаво, яке тих людей лице тоді було?

Що на річних зборах собору предсідатель зборів покликав касієра до звіту. Касієр сказав, що в заряді було всьо гаразд, а на банківій книжці було таке і таке і таке і до нині не сказав жє?

Що 3-є березня дірігент собору на Марсі учин одну співачку сольо до другог в нощі. От навчив, що ніколи не забуває!

Що укр. катафалні дяки в Канаді мусять знати в форнесі палити, инакше не вістануть посади.

Що джє вже відадан клію від їх форнеса, бо при розпалюванню огню треба роздувати огни; боїться аби голос не страгні, бо не буде кому апостолу читати.

Даліше буде

Що 26-го липня на пініку на "ексцибініи гранік" перебігали жєнщини. Бачия як С. Асиса бігав і гоп і упала. Потопикан, "прайке" не ви-градала. А Сас лин пусами мржав і кулак затискав. Ну, і що з того?

Що Френсіс Ініжик дуже любить Манохс галлю і кожду галлю.

Ще М. Сміч в Ренвер, Ман, має ріжні дрога на продаж, готові алааоло-лі в гарн. Замовляйте, Українці!

Ще Марін Ш. Уака ніжкого весілля не ямаса. Любить гулати.

Ще Ів. Стадник, М. Стадник, Іван Берсєжє і В. Бєбєжє в Соцаля, Ман, є болышевїками. Пенно залаяла ім дурна ларнобасма конука.

Ще 2-го серпня Василько Г. Лінцак вів зєдлочку на офіцєрїм, розмакався, розхитався, мусть руку у кишєтєно щоби офіцєрїм купити, — а тут нема чїх заплатити. Сома офіцєрїм не їд, вернула до дому і дуже короткоїд.

Ще болышевїчка голота кричить на Сїєр і Сїєсар і на капіталїстїв що ті рабують їх А Коопєратива дає дрога на кредит. Хто хоче дрога, то мусить за дрога робити в тїй болышевїчкїй коопєративї по 20 ц. на голму і то мусить так по товаришнїк робити, щоби аж піт аласє по чолї. Так каже Колїсник. Воть тебе каму-на! Розмархожіт!

Що крієс, безробітї! Панове комуїстї: Навїєвський, Шатульський, Лабай, Колїсник вложик 40 тисяч в молочноро, окрім цього готїк 10 тисяч під рїдулами на провадження бізнесу, — а додатку ніби продають шерш щоби законїти костюмерї. Богато вас дурник ще вірїте що є безробітї?

Що Навїєвський розмакався в Дурдомї на мїтїнгу, що 98 параграф предїкаже арештованїя комуїстїв, як незаконна організациа, — під карюю від лять до 20 лїт кримїналу і депор-тацию, — і тому запрошує товаришів щоби зложились на "бїян", бо очікують їх арештованїя будь, которого дїа. Комуїстї мають всїєкі ріжні спосо-би до набуття грошей від рабучїх.

Що комуїзм так доїєся Поповичю, що він добровільно поїхав до Тон-ронтї і дався арештувати, бо хоче очїстїтити з цього боляка — і в згоді з тутьїшиж ладом спокійно до-кінчити свого жїтїя в канадїйськїм "пекїї."

Що Комар дуже парубочив на ве-сїлю.

Що Комарова свїц-гарт випала боч ку пїчю і потому дуже співала.

Що Рїзна Школа думає передого-лїти болышевкїв, які отворили шко-лу під носом.

Що Мороз має змїні ноги. Вай?

Що Самбалїстїй скоро поїде до от-чїа Піта. Фор вай?

Що С. Анічкова вїтєпала велїку яму на тїм місїн де все на дяка О-роза чєкала.

Ще мала Ганка вже бїльша не вї-рїсте чого бн як кричала в-Р. Ш.

Ще Гармїсїинову треба ще од-них окувїрї щоби добре бачив що робить дяк в Рїдїй Школї.

Ще Ієст, Провїстї і Нар. Дїм в Вїнілїгу вїє починають розумїти, що не тї їм прїятелїм, котрі гладять їх і ажикає в гладїх, масїєнїх, підїхбїх, обїєснїх, мїєїєнерєжїх слів їм кулу, — аєс ті, котрі є от-вертїмї, як "Точїло."

Ще Б. Рїдїкїй в Рєдїайна, Саск, грас велїкого чоловіка, будє Рє-дїайна і смїєтєся з тїх, яким пош-люєвїя в Вїнілїгу. Як вїрїють собі поле, то ї в Рєдїайні наварїть са-лякїєвїкї.

Що Запїятаубїнї є найбільшїм пу-стунєм і хруєм на сходї.

Ще він ніколи не додержїт слєва. А чому, то навїть воробїї знують в Вїнілїгу.

Що К. Омар має файну шїбу, а жї-ночка смучає.

Ще Ороз з лютї говорїть всїєкі плєгавствє через телефон. Герой за плєтовє!

Що дїа 2-го верєсєня Матєя Поповича арештовано за шїєрїєня комуї-стїчнїй дурної москєвськїй ідеї в Ка-наді.

Що П. Рєзїдєнт з на-цєл прєсї будє чїпати відзнаки кождому члє-новї погїбшїму з на-цєл прєсї хо-ру, — мотузкї від звонєв, котрі збїр-рав в Стїхадї, а Біловусовї дасть лан-цущю від годїмнїкїа з вощєм ПЯТ.

Що на - цєл прєса мала пукнутї ще 3-го верєсєня як бн п. Клепфїєдєн не набїв оброч і не виплатїє платїні робїтнїкам своїм чєкамї.

Що робїтнїкї з на-цєл прєсї го-лосували 1-го верєсєня покїнутї ро-боту на 16-го верєсєня, як що не дї-стануть своїє залєглої платїні. Бїль-ше не хотїть робїти забєдуарно.

Що 2-го верєсєня на засїданню їх велїчєство пан Прєбїжїнїй пробудив ся зі спїчкї и крикнув: — "Я тую "Точїло" голову розїбї!" Забув що Точїло не має голови, а камїнь.

Що С. Агана мутї рїбоєв.

Що Мєрї Чорнїй (Блєк) добре їєть офіцєрїм.

Що Джєсі Хомїцька (Голїс) має файне уюно.

Що Пурандїєр заказав Дмитроєн Замїстрїєскому складчєвїя К. Ф. на-бїрати новїкїи в користь консер-ватїв, Го-го! Ге-ге!

Що 4-го верєсєня найстаршого па-рубкїа Ізюма добре набїлїв в парку. І чого він там лїзє?

Лісти з Сарту, Ман.

В Сарту є собі два сичи. (Один короткий і грубий як бочка; другий високий, тонкий як обруч. Тонкий Ільмко себе називає, а другий Семен імя має. Натура обох однака: беруць, брешуть — кожний голуба.

Ільмко в Німця долара поживив, Семен від свого сина асьо забрав. Тонкий любить пльотки рознесити, грубий ледве живіт свій може носити. Вони оба ще би газдували, Як би на них діти працювали.

Семенови жито по бороду сягне, Ільмко по всіх фармерах блуває. Семена, грішника треба поточити, Щоби він став тонший, бо не може ходити, Ільмко треба дріжджа дати, Аби він міг троха сала набрати. Тепер Ільмку і Семене ясний Зашліть свою сповідь на папері красній.

Собєні

ВОШ ЧИ БЛОХА

— Гей, жидку, по тобі плескати, лазити!

Жид: То не плескати, то блоха, — А чого вона біла?

Жид: Бо я був в мліні.

Жид: А чогож вона плескати?

Жид: Бо я спав на ній!

— Ну, а чому вона не скаче?

Жид: Або її хто грає?

Даллас, Гогдсон і Рогз

Кажуть, що Дурманович вже купив своїй жітці старі черевичи, бо не лишчю щоб так великого бизнесмена жіночка ходила боса.

Що спроваджує богато' хатного начиння, бо пичи гербаты з томей-то кеп полік собі варги.

Що Ф. Г. Алінок отворив у Гогдсон бюро пльотків і приняв до спілки Урмановича.

Що П. Рацин назначений на плот-майстра і буде робити у Алінола разом з Урмановичем.

Що Алінок їдтить що неділі до Ред Ровз на гут тайм.

Що Е. Арко задумує зробити Урмановича супраті і не віддати позичені зеленіх до заплаати лосерни.

Що Ривельсний робить добрий бизнес продаючи гомбру Індіанцям.

Що Арко протестує проти сего, бо він не може збути свого "штофу".

Що Іван Хохай думає спровадити свою жінку Я діти з Торонто, лишч не знає чи Чешка на те згодиться.

Восеміабо

Мудрий мучитель

Гардентон, Ман.

Дурний хлоп других наказує, А біду показує.

Прихав до нас манігрант і каже, що учительова в Монреалі, Торонто, Ошаві, Отаві, і Гардентон а тепер у Сандави, — а не знає нічого хоч йому вистріля.

Бідні фармери ліпшого не бачили, то навіть оселедци мають за рибу і платять сему оселедцеві 50 дол. в міській з додатком зеленої цибулі.

Учителем гарно бути, але треба мати голову і більше знання як, и, о, у, с. А такий учитель самосійний як і Ц. Авшуг, то мусить більше каші їсти, гомбру пити, щоби других чогось навчити. Сама хвальба штанив не вродить. Щоб відчити давати, то треба мати знання і бути добре обчитаним, хотія рибомі і рак рибо.

Сему мучителеви радимо читати "Точило" і вистерігатися непотрібних грівів. Хто богато чітає, той більше знає як сей гадикований мучитель. Не досить звати себе ученим, бо тре ба знати як а ночи молодичь водити, за що парубки хотіли йому другі окуляри купити, але шаста має що втік до сондави закін доручили йому сей дорогий дарунок.

Хлопців і дівчат на спів і представлення силкає; дівчатам презенті обіцяє і наказував їх щоб з парубками не говорили, бо вони дурні, а щоб з ним ходили танцювати і свій каб збувати. Дуже йому в носі стерчало, щоби хлопці "бейс-бол" не грали, бо се коле його в печінки. Гей, дівчата до мене ходіть, і грошки несіть, бо я с номеру 101 парубок.

Сей мучитель хотія женитися з молоденькою дівчиною, котра має доброго хлопця, — хотія сам старий як солоп, — розлучив пару. Тепер бідна дівчина мучителя проклинає і хлопця сего не має. Хлопці обурились на кривду; мучитель дістав стга х і пішов до сторника в Сірко, Ман, а бочт робити, а відтак зробився учи тольч в Сондави, бо себе має за доброго, а фармарських синів за дурних. Гому можна з дівчиною ходити,

бо знає як до неї говорити, а ті фармари, що!

Гей, покайся, мучителю і не муч других.

На Сандави є хлопці і люблять до розісолних бочок вкладати нові клепки.

Т. Кіна

Урядове оголошення

Я Дзян Трупарник отсим заявляю і повідомляю всіх ще живучих, що на самий "Йон кіппур" (жидівський новий рік), по нашому численю 12-го вересня, по зрілій розмові і довгих нарадах з моїм найдорожчим приятелем Семеном Луйсом, ми рішили, що від тепер мене не мають кликати грабаром, як до тепер, але трупарником. Дано в мої трупарини німнішого судного дня в Вінніпегу.

Дзян Трупарник.

П. С. З огляду що нині всі жидівські сторні позамікані і нема де випити батлі коко-кола, то я зайшов до Бунника і дав своєю вторгувані 5 центів кеш. Я рішив лише на кожний жидівський "сабаш" відвідувати укр. сторні, бо тоді жидівські позамікані. Але як вже жидівські свята минуться і на дворі випогодиться, то я дальше буду всю купувати лише в Луйся і в кашарнім сторні. Я так роблю і всім так наказую.

Дзян Трупарник.

Грішники з Тарнополь, Саси.

При березі Тарнопольа на опівнічній бігуни отворилась нова коршма, в якій можна дістати бараболянку, малинуфки, вишнівки і пиво.

Дурні Галіциани одки наперед другого тиснутися і пьють свої доляри. Жінки тільки шкороваються зажури, що то їм робити з мужами дурнаками.

Шинкаря зиваєсь аж пріє, — зби раючи долари за напої і смачні закуски з печеної курки. Знає як безглуздих приманити і від них послідні долари ахотити. До помочи має пригладшеного Митрика, бо шинкаря зоветься Мотуз і с за що вішатися ті муж Грішч каже: тягати долари вони мають. Тепер криза! Суха тягале! Такі синні роблять кризу в Канаді і за паних паних доларів вбєраються в силки, а дурні пють і дають послідні.

Таких дураків треба точити, щоб не скорбили діти і родіну. Другим разом подам імена всіх пияниць і бараболянників.

Вітер.

Вонда, Саси.

Вечір сміху учителя,
Якось раз справляли,
І тим сміхом на сміх себе
Людьми виставляли.
Бо сміх-таким не с сміхом,
Се треба вам знати,
Бо сміх-таким малі діти
Можуть легко дати,
Той балагурст макогонюк
Не вміє жін-грати,
Коли гавриш зі свободи
Мусить-ног піддати.
Як давим оба разом
Аж сорок казати,
Щось дулися, та на решті
Мусім втікати,
Як ще будуть такі сміхи
В будуче робити,
То будем їх на "Точни"
На остро точити.

Майк Луговий.

Вінніперосіс, Ман. на Т.

Вінніперосіс — се село у Манітобі
коло озера Вінніперосіс. Тут є кі-
м-ка сторіє (краніць) англійських,
одні сврей, і наших вісім скеларів
і промисловців.

Скеларі ось які:

Петро Огризко, Стів Смерчан-
ський, Паранька Литвин, Ясь Смерчан-
ський, Іван Огризко, Гриць Чермак, п.
Костик, швець і римар, і один наш
лекар, що хліб і кекси пече для хри-
стіян.

Наша колонія розділена на Схід і
Захід, рікою Массей. На Сході є дві
колонії: Волга і Медовленас, дві
почти тої назви. Почтарі: Марчук і
Ірчин. Марчук має гарний штор.

На Заході є дві колонії: Савт Бей
і Левай. Почти нема, ані штору нема
Зв'язки до Внесго по 10 і 15 миль за
східчани і всім потрібним.

Схід є бойовинний, а Захід спокій-
ний. На Сході троять коней, забива-
ють сусідам худобу, палять будинки,
сіно, городять плати одні проти дру-
гих, перетинають плати або фенци,
сваряться за дороги, воляються по
сухах і дуже ненавидять. Кожний
хоче бути ліпшим від другого і так
паскудять спою колонію. Не дове-
ди Господи дістатися між них свіжо-
му фармерові! Молоді тут така-ж
як і старші: виростає як хопта: для
таліш, гуляки і небадальства. Про бу-
дучність нічого не думас, а родичам
мала з них поміч, бо так родичі на-
вчили і подавали. Так і мають.

Далішче буде

Славний горальник

Ох "Точило" моє любе,
Де ти довго було,
Що про інших Саскатуїні
Ти вже присабуло?
Точил Мару, К.О. Лісника,
Стріляв а кучерами,
Самостійник точись добре;
І тих що між нами.
Про славного аматора,
О. Лексу кривого,
Я про П. Етрика ідіоту,
Не було нічого.
Як amator йде улицю,
Всюй наріз тікає,
Бо наш Е. Лінк кривоногий,
Весь сайдков займає.
Одна нога на улиці,
Друга аж під муром,
Тиловище так гойдаєсь,
Що не вдержить шнуром.
І горальник з него славний,
Нема що казати,
Як напелеш його сивухи,
То мусиш блювати,
Як на лихо довідалися,
О тим поліцмани,
Тай хотіли поучити
Наших бизнесменів.
Наш горальник вже практичний,
На своїй горішці,
Не хотів тої науки,
Я каже своїй жінці: І
"Ой жіночко, дороженька,
Тікаймо до беку,
Нічка темна і невидна,
Кридор не далеко.
Там просидим місяць, зо два,
Що буде, то й буде,
А за той час мій товариш
Всю кару відбуде.
Так і сталося, — знать наш Е. Лінк
В чіпчику родився,
Його товариш, той вірний друг
В Принц Альберт вплинвас,
Так нашого горальника
Кара оминула,
Треба його обточити
Щоб хоть слава була!

Бруклендс, Ман.

Що ми брехнею розпочали
І діла свого діпняли!
З нас герої, з нас гетьмани,
Ми добилися! Славно, пане!
Без протестів, без напору,
З середини і з надвору —
Ніхто того знать не має,
Як се довго потриває,
Бо "Точило" як скажене,

Всі обточити підвалини,
То зруйнує всі змови, зради,
І зробить хруням парад.
Амінь...

Колька.

Що Босий страх страшений
Бойться какорочів. Навіть в по-
ловиці — в віхідній канцелярії,
колиб зобачив какороча, — то
втікає так як е!

Що через дурного какороча
Босий набробив стільки бурля-
вих подій в Вінніперу.

Текля

Десь то наша Текля їздити,
Ночами вганяє, —
А спитайте її чого,
Вона сама знає.
Вона має такий звичай,
І до всього хитра,
Як не візьме грошей в Дьявола,
То витягне в Дмитра.
Обробляє добре вуйків,
Наче та примара —
Костюмерів анзирює
По стешіних гаров.
Згоду робить дуже скоро,
Та Текля лінива,
До бізнесу доплатчує
Шкляночкою пива.
А до пива все хикає,
Бодай не казати —
Бо все хоче щоб її
Не трохи кохати.
Дурний вуйко підкопєся
Тратить честь і гроші,
А Текля їздить гаров,
Бо собі хороша.

Ров.

У нас у Канорі, Саси.

У Канорі наші славні
Псевдопартиоти
Шкробаються по макітрі,
Наженуть з роботи,
Вже фармери не даються
На дальшій злодійстві,
Втратим джаби і комішен
За свої кривіства.
Наші вчені напружують
Усі свої сили,
І радіють, якто мудро
За ніс нас водили.
Левейтори свої малим
І спілки, краніць —
А тепер за того всього
Голєнські гуз...ці.
І манілки і дурили
Модерні цигани,

Шей хваляться які щирі,
Святі без доганя.
Шкода! криґа, шкода! криґа
І шкода тих чеків,
Бо хтож буде без нас домі
Тих фармерських біків?
Тому позір на всю хавку!
З нашої катарі!
Ради свого ідеалу
Шпаруємо допори,
І на сильно і заїло,
Боронім тенденцій,
Шоб ми далі користали
Із своїх креденцій,
Всі до діла — насмаруємо
Добре свої піки,
І покажм яке серце
Для них в нас велике!
Путім міцно і тишенько,
Від всіх се закрити,
А як ні, то в Канорі
Будем пси лупити.

Тиндал, Ман.

Хочу всіх вас сповістити
Як Тиндал ся має.
Хто в неділю з Вінніпегу
До нас прибуває.
Приїхали томібелом
Якіс птиці грати,
Як зачали нудну сцену,
Не дай Божа маткі!
Цимбаліст з Ганицією
Якіс ролі грали,
А ті решта поміж хорчі
За гомбру шукалі,
Вони кажуть, що як приїде
Хто до них в гостину,
Зараз з Друврі пива много,
І гомбру батинку.
Дають в руки потримати,
Бо у них так все,
А як часом ім не стане,
То Довбуш принесе.
Дві-три батлі, як годяться
Хрещеному люду,
Бо комішні за ту юшку
Яому певно буде.
Таких гостей будем в друге
Інакше витати,
Зачнем з Тиндал до Вінніпег
Із поліном грати,
Не дивниця — большевики,—
А це всі побожіі,
Приїхали до нас в Тиндал
Як ті пси голодіі.
Ще й до того Гавриншини,
Наче дух без пари,
Як приїде се раз до нас,
То злетять вукаряи.
Бо він ніби гей голова

З рідненької школи,
Таких співаків у Тиндал,
Не хочем ніколи.

Іван Поросятко.

Клюб бойсів в Чіаго

З приходом літа всі наші подорожувочі бойси закурчилися — кудаш найлушше поїхати на вакацію. Були ріжні наради і ставлено ріжні проєкти; приймано і відкидувано ріжні лянни, а навіть приходило до серіозніших спорів — а в кінці рішено, що кожний бойс їде на вакацію на "свою руку", а як поверне, то мусить задати "рапорт". Власно такий рапорт ми друкуємо.

Капітан Барабаш найперший авбрався на вакацію в сторони Нью-Йорку. Кудя він там їздив, що він там робив — ми не знаємо для певности, але як повернув до Чіаго та показав нам свою "здобич", то ми відразу пізнали, що його вакація була утужлива, за те варта всіх трудів! Лише з жадем мусимо замітити, що Джанові вакації вже покінчилися раз-на-всє!

Музика, Пелехович і Змагар були нехст, що поїхали на рибу в північній Вісконсін. Коли сих три Мускатірі їдуть на рибу, то Чіаго вже має сміху повний міх. Й то не тому, що вони ловлять Крапін, сакери, Пайк, Пікерел, бес, та москалонкі.

Техніка їх така: Змагар дає розказ виставителєви пансіону, шоби збудив його о год. 4-їй рано. Музика і Пелехович мають спати до год. 9-ої коли риба вже зїсть всі черваки із вукуи Змагара. Виставитель приходить під двері Змагара та товстою добенкою стукає три рази.)

Що там за чорти колотять спокій нсвинній людини? питає сердито Змагар.

Вставайте та їдїть на рибу! відірав господар.

Ну, а вже відносю на дворі? питає Змагар.

Ще не дуже!

От тобі жулік — ну, і якже-ж можн ловити рибу, коли на дворі се темно, а риба ще з ліжка не асталась?

По сім Змагар бабевх в подушки і спить дальше.

Около години десятої пробудився Музика та храпливим голосом заціптув: "Сам пю — сам співаю — сам ся стелю — сам лягаю"... Ся пісня розбуджує всіх, а за 15 хвилини п'яніше наліз Мускатірі спїдають

ковбаски з пляцками.

По спїданю рибаки їдуть копати черваків або ловити пльотцю для вудок, а відтак збирають свою паррафіналію в човен та їдуть на озеро. Тут ловлять рибу до обїда, а по обїді до вечері, при чім Змагар відказує, що риба не голодна та нема шастя. Вечером вертають домі без риби.

Послїдніх два дні вакації були найкращими, бо тоді Змагар попав на шасливий плян як він має ловити риби в дїні і в ночі. Ото-ж з вечера при готовив дві лайні з вулками, і на одній написав: "исльзя малім штукам лавїться," а на другій: "рани, жаби, слимаки, коман тутай!" А кінці сих лайнів звяз аж до свого покою, і одну лайну привязав до дзвіночка над ліжком, а другу привязав собі до великого пальця. Се було обчислено на се, що як їмється риба то зирваниць вона потягне за лайну а лайна за дзвінок (або за великий палець!) ну, і Змагар вийде на двір та витягне рибу.

Та біда не спить також. Тої ночі Музика і Пелехович що пів години виходили по тихі на двір та тягнули за ту лайну, що була привязана до великого пальця. Змагар все зиривався з ліжка та біг на двір тягнути рибу, однак без нічого вертав. А лягаючи в ліжку все бурмотів: "От халерія зирвалася большая шука!" Музика і Пелехович дусилися від сміху. Се його вмучило, і він над ранком заснув твердим сном. В осьмій годині рано почав нагадо дзвонити дзвінок. Змагар зиривався та вибігав на двір, аж тут глип, а за шнурок потягає Даною Му! Се був знак, що ковбаси готові на спїдання.

По такій лові (через 2 тижні) наші рибаки купили риби за 2 долари та приїхали домі. А тут оповідали страшні фїш сторїс.

Геркулс Прортчак

143 горячки

Одна баба в Влгу, яку всі знають захорувала і пішла до доного доктора. Як аїшла, каже:

"Чутє, я така була слаба, як доктор збавав мене, то казав, що я мала 143 горячки."

І Сусд С.: Що ви кажете? Таж не ма звірний шобі тільки горячки втримала. Може він казав 103?

Слаба: А може чутє, 103, а 40 він прициняв, то знає за що.

Оголошення

Попадає під руку увазі інтересованим, що вже вийшла газета Слово Прямий Напрям церковно-народний в інтересі Укр. Гр. Кат Православної Церкви. Окреме число 10 центів.
Адреса:

The Word of Truth
Euclid Bldg., Ste. 1.
Euclid Ave. at Main St.
Winnipeg, Man.

НОВИНКИ

Вийшли з друку свідоучі театральні підручники:

"Остання Ніч у Польській Тимці"
Драма на 4 дії. Ціна 1.20
"У Паурах Російського Чена" драма на 5 дії. Ціна 2.25

Питають у всіх Укр. книгарнях.
Адреса:

PROMIN PUBLISHING CO.
623 Belkirk Ave.

Winnipeg, — Manitoba.

ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Імте, люди, смачні книжки,
Які Савчук видає!
В ресторатах всі питають,
Нехай кождий замовляє.
Бо всі книжки для здоров'я
Пече Савчук охоче!
Візь так книжку в середині
Ніколи не короче!

ТЕЛЕФОН: 52 235
WINNIPEG CAFE CO. 45 Euclid Ave

ЧИТАЙТЕ ВСІ

і другим скажіть, що
— ГРІСЬКЕ КОРИННЯ —

є найбільшим природним ліком на занепад і блага здоров'я. Воно багате силою, а тисясми кріпить все тіло. Мясом тисячі подяк від людей за се коріння і зілля. Спробуйте! Переконайтесь і другим скажіть!
Ціна за пачку з пересмаженом всього лише \$1.35

ST. ANDREWS SUPPLY
Box 3651 Ste. B,
WINNIPEG, MAN., CANADA

НАЙНОВІШІ КНИЖКИ

Річник "Точня" за 1930 рік, — 2.50
брошуrowаний — 1.75
Книшечний Словник, а оправи 50
Marlene Mico, нопеля, нова — 80
Чим я буду? всі повинні мати — 10
Як забезпечитися на старість? — 10
Розстріляні, нове оповідання — 25
Як пригнати кого хочете? — 1.00
Шлях Здоров'я і Достатку, — 50

Як воззвиста любов хлопця? — 25
Як воззвиста любов дівчини? — 25
Як пречарувати дівчину? — 25
Порядки про Козаків — 50
Сто Перлих, нові сучасні вірші — 40
Молодь, Часть I., нові — 20
Молодь, Часть II. нові — 20
Штук, для старших — 15
Кіа і Рам, вірші сучасної борби — 30
Ого! діалог для старших — 65
Тайм Жаття, варто мати — 30
Лисий Огонь, з кав. піонерства — 15
Лес і Криж, діточе опов. з ілюст. — 55
Золота Муха, оповідання діточе — 65
Вояк в Тарпатах, діточе опов. — 85
Савкас Дем, Ів. Данильчука — 30
Ліше для всіх і казочок, секрет — 15
Як все бути Здоровим? — 25
Казенко Забави, цікаве опов. — 15
В студії Майстра, (характер) — 10
Бакалки Савка, дуже цікаве — 65
52 Тайм, — 50
Як Скоро Стати Богатим? — 45
Як Воротати Картами? — 10
Потомки Героїв, діточе сцена — 15
Штукварі, діточе сцена — 85
Два Учителі, діточе представл. 15
Даво-учитель в школі, діточе сцена 10
Недаліди Івент, діточе сцена — 15
Савка в Тарпатах, діточе сцена — 15
Завіть клодець, діточий діалог — 65
Костелі Збятки, діточе пєса — 15
Ото Раз! діточе сцена — 10
Шкалість, монолוג для дітей — 65
Забави в Історію, діточе сцена — 15
Черга, триоллг для дітей — 65
Отчани в неброї, штука діточе — 15
Олекс, діточе пєса на 2 дії — 15
Витай Весел! діточе сцена на 2 дії 15
На Ваканці, діточе сцена, 2 дії — 15
Романтизмська Ніч, діточе, 2 дії 20
Не Забула, діточе сцена на 2 дії 15
Дітям на Різдво, діточе сц. на 2 дії 15
Кіа-Бабка, діточе сцена — 10
Химери Савка, діточе сцена — 15
На Різдво Христове, діточе сцена 10
Дітчий Демоністр, новий — 40
Річник за 1927 рік журналу для молоді. 400 сторін, опр. — 2.50
Річник "Промінь" за 1928 рік — 2.50
Річник "Промінь" за 1929 рік — 2.50
Для Рідних Дітей, — скарб — 40

TOCHYU PUBLISHING CO.

623 Belkirk Ave.

Winnipeg. Man.

Підержуйте одинокую гумористичную газету "Точню", яка не боїться писати всю правду.
Коли вас жінка не любить, то запри-
нумеруйте собі "Точню!"

Зібрайте численну передплату і зробіть "Точню" тижневиком!

Судборі, Онт. Камуть:

Що тут така саламаха як в Краю на Казімерку.

Що декотрі стріли вже повистрілювали і десь завлягли, а решта живуть як шершіві і кулі помкають.

Що Пацки тільки тоді різє Савомона, як знаходяться в товаристві старих бабів.

Що Воцени Каравоському зробили "ап" в Судбурах і взяли в шито годинник і 250 дол., яких немає коло себе, але думає, що люди милосердні дадуть. На збитки позичив він в одного 50 дол. і каже, що тоді віддасть як Сх. Галичину продасть Англіям.

Що Петрунху плаче й ридеє за по злобленні стрільцями, бо вони її навіть золотим солов'єм назвали.

Що Мері во їм отця і сина продає гомбру на Сонішеді стріті, а Луйко її ханісатором.

Що Штуквою душа була в Судбурах, але по всім поїхала назад. А най то загадати!

Дальше буде.

Син зі Згода, Ман.

Камуть, що І. Івахови снілася третя клєпка, бо другої немає.

Смирчанськом — довгий ніс, щоби чув де чимось пахне.

Вінтоном — що женився дивно, Д. І. І. — фєрлядунок від музикової ділки.

Гаєришкови — фінансовий секретар і режисер гарбузовий.

Через гомбру

Максим: А вам чого така гуля на чолі?

Майфє: Ся гуля коштує мене дві дєсятки, як леку, — але не жалую, бо вже маю експєрієнцє.

Максим: А то за що?

Майфє: За багатєло, щом робин "гомбру", а тут нараз вєстїлї, як сатаїлї — тай просто до хати. А я хан за макоїлї тай рїхтуєся до бєфікту, а тут мене мац єдин по голові так, що я пробудився аж в Івановї хатї.

А тої до мене: Галові Тай я долину гєт з тою хатою. Казалї, що я гут, і заплаплатї. От, що!

Прислаїть на шїр для "Точїлї"

Ст. Норберт, Манітоба

Чого Мурий так кричав на Велікенді в церкві? — Бо бере 150 л. Стеші не годен так кричати, а бере 150 дол. — Бо більшу фамілію має.

Чому Мурий почував акабалами? — Бо випив пів галлона гомбру, то добре пішла йому ціла ніч в боло-ті сміяв аж його-рано витягували конем. Не памятав нічого, Кикули на сліпки як тото, — на чотирок ногах. От маси церковного співала!

Чому пан Герц не їде троком? — Бо Люк не хоче позичити, боїться, що л. Герц зараз віде на жєнщину, бо не має "лайт."

Чому Мудрий має на фронті жєні-ати? — Щоби мав де ляти гомбру і пиво.

Чому Демко не чєше голови? — Бо хоче бути кучерявим.

Чого кричить Гєлєцо? — Бо його когута хтось дав на "Точило," а Мєтро ходит поїд косяком і пєтєс: то Марину дав на "Точило?" — бо хочуть позивати.

Хто робить пльотки? — Шур-чиза, бо має широкий чиза.

Чому Березовський в карті не грєс? — бо немєс зашо Маринчє то-ли купити, зброкєвав.

Янтох носив паску свєтити і до нині носить на плєчєх, а рука має свої. Треба дати на "Точило." Можє що йому поможє.

Ковляка вжє вибєгала П. і пєц.

Шмурчєнка кажє: "як би мій Шмурко знав хто то пиєше до "Точила," тоби подади до корту.

Шмурчєнка ходила до пана досєра Хотєла дати "Точило" за половину, аби подати до корту, а досєр хочє кєш оя дєлєвєрі. Сміх до корту?!

Кума Тєсєка до кума пїта що вєчєра прєбигєс, а кум Пїт не можє нєвїть говорити, так йому гомбру пошкодила. Вжє не змєгєс бїдний.

Гєлєцький Сєвєло як ходит в цєркєх з тєщєцєю, то Мєтєвїй годєцєю хрутєтє, а як Тєщєцєя ходит з тєщєцєю, то Гєлєцькєя берє хрєст в руцєх — а в пєльським костєлєх як Єєдирєк овєський ходит з тєщєцєю, то вокулєри скєдєс Єєдирєк Овєський давєс своєю жєнку нєправлєтє, то нушєлєцєю мєсїє 9 сєт дєтє.

Ст. Фїлїпс, Сєсє.

Стєрєшо сєстрєцєю в цєркєх є Аєнєа С. Вїтєсєка, голєву задрє до го-

ри і ходитє як бї загнєздєна. В цєркєх пєрєдєку не тримєс. 5-го чєрєвїя малє вїдєбутьє служєнїє, алє шєстє що не бєлє, бо в цєркєх стїлєкє пєрєкєлє по стєлах, пїдлєзї і вєсєлє, що хоч шуфлєю горїні. Кєждєй сїд мєжєнє порєхувєтє. Нєвїть можєнє фє-торгєфувєтє тї порєхє.

Стєрєшє сєстрєцє Гєнєкє нїчє сєбї бїльшє нє знєс, лїшє: "хє-хє-хє-хє" нїж, жєнєкємє, як вєрєнє в їкї пїд о-сїнь. Як дєшє повїнїрєс до цєркєв, то нєчєб тєлєтє поїлє. Вєнєа горєнтє-сєшє нє знєс нї 2 нї 3, нїзєкогє ну-мєрє, сїпєлє-як пєнє, а дрєс як сєбї пїнє; до Лєкє пєльськє нєбє як зї-гнєтєтєс до скрїнї за свєчєкємє, тєкїмє кучєпєнєй. Колє нє повєстєтєс, то пї-дє нє "Точило" шурувєтєс. Кєчур

Форт Вїлїєн, Онтєрїо

Гєнє Сїмпсєн стрїтє В. Рєнєкєвїч цємєнує своє дїчєну Поєлє, з яєкоє вжє вєдїтєс 2 рєкє, сєм нє жєнїтє сє і дрєгємє нє дєс нєгєдє. Бїдєкє Пєлє стїлєкє грєшє стрєтїлє з нїм на "лєнчї" по Чїпєвє паркє і що з тогє?

Гєнєкє В. Н. Нїкє нєсїтє сїнчї нїд пєрєбєкє. Сєрє лїтє водєлє всїє.

Чєгє 3. А Вєщєкє вєдїтєс з жє-натїмє? Чєрєз грєшї:

Шєсєнїєй нєш дєкє, бо Гєнє К. Ч. Аркє вєдїтє Ягє як "пуд-а" і за щїцєкє Ягє мас; робїтє з нїм що хочє.

Дєкє свєрїє студєнтє що вїн Ягє в "Тєчєло" пєстїєлє, а студєнт нїчє в тїм нє вїнєн.

Тут шє бїльшє грїшїнїкє є, то нє дрєгїй рєз всї бєдуть на "Тєчєло." Я пєвїтєгєлє всє з пїд сємєлє, з сєлєкїє з гєл-стїкїє, з пїд лїжєкє, гєтє сє, — нєй "Тєчєло" нє дєрєсє, грїшїнїкє шурує і пєсєкєс чїстїєнєю у свїтє.

Шур-шур.

Вєндє, Сєсєкєчєвєн

Щє Рїдєнїлє нєрєбїлє квєшї, а тєпєр бєдє вєрїлє бурсєкємє.

Щє К. Мєзєкє дїстєнє шїлїєкє нє дрєгїй рєз яє бєдє гратї в скрїпєкє.

Щє пєчєтєр Штїфєн бєдє нєсїтє пєчєтє в мїшкє, бо нє зєкє вжє нє влєзїтєс.

Щє Шєрт Кєйк зєдємєвєтє ятї нє уївєзїтєтє, бо бєйсї дєжє докучєлєтє і нєзвєчєлєтє Ягє "гєбєм," а шє нїшї хочуть вїдєбїтє Пєвїлєю.

Щє В. Сїчєкєвїкє холє Вєрєнєкє нє стєрєго дєжє нєпєвнїй, бо вїбїє шїбї,

Щє Г. Сїцєкє з Рєкє сєйїдїнє вжє пє-вєрїєлє з своєго трїплє, бо в Бєнїтї дїстєвє гєлє.

Щє Рукулє бєдє брєвє гїмнєстїкє нє уївєзїтєтє бї бо мєсє стрєх єбї, шєсє нє сєтєворїє.

Щє нєш сєлєвнїй мєлєр "зєдєрєцє" зїпєсє гєрєу в гєбєкє холє Аєлєвєнє, шє Ягє до тогє: кєбї вїшїлєн і стєрї бєдє дєжє "сєр" нє сє.

Щє Зїорєцєю їдє до Чїкєго вєсєлє пєрємєлєкуєтє, бо тут нємє фєрбї.

Щє дєхтїр Хвєлєкє вїшїтєс бє дї-стєвє 50 долє кєш зєдїшєкєдєвєнє.

Щє Вєсїлє вєрнєє з Кєлєгєрї бо тєм зєпєрїлє бєчєрєю.

Щє Мїтїмєчєу вжє от от бєдє Ятї нє кєлєрєцє.

Щє Юєскєю кєпїлє сєбї фєрдє і пє-їдє нє гєнї-мєнє дєсє холє Р. Сєвєтє.

Щє М. Гєлєвїєкє мє 2 свєцєгєртї і тєпєр нє знєс що робїтє. Можє вєр-нєтєс до Кєрєо.

Щє Кїрїєлє нє зєпєлєлє з гємбру, бо рєзбїє фїлєшкє, алє за то дїстєвє "блєк-єй."

Дєлємїт

Дєвфїн, Мєн. Кємєтє:

Щє о. Чїшїнє нє кричїтє бїльшє нє Укр. Нєрє Грєкє-Кєтє. Дїм в Дєвфїнє.

Щє о. Мєлїхє тєжє нє кричїтє нє кєтєлїєкїє, хтє мас охотєу, нєй спрє-бєє вїстїєлє.

Щє урбєновїчєкє кєбїлє нє знєлє що Ачєсєвський трєтїй рєз гєлєвоє в Укр. Нєрє Дємї.

Щє Мїхє Лєзєвськєму дєдуть кєдїєнїцєю і бєдє зє стєрєшого брєтє.

Щє Фєдє Кїрїєкє пїдє нє пєрє рєнїє до шкєлє, бо хочє знєтї яє вєстїє нєрєдєкє рєбєтєу в Нєрє Дємї як бєдє голєвоє.

Щє дїчєтєа сєкубєлє Тєпєрїєвськє-чєбє зє дєлєпєс в "Тєчєло." А можє нєгєтєкє тєкєлєчє?

Щє Трїндєкє мєсє шїтєнїє якїє трє-сєтєлє.

Щє Чїлєкєвїєкє дєдуть зє дєрємо члє-сєтєвє в Зєм. Пємєчїє і Нєрє Дємї.

Щє Гєлєкєвїє Кєпськє мєнєтє нє дїєлєтє нє лєнчє вєдїтїє, бо жїнкє бєдє бїтїє.

Щє Бєлєнїєвський зєбїєнїєкєвєсє.

Щє Дєкє Дєлє вжє нє бєдєє грїшїтїє

Щє Мєйкє Кєфлєє тєкє пє, їж — оя — їж — єх, — їж...

Щє Дєкє Пєхєлєвський мєсє 57 рє-кїє зє зєлєгєдєс зє 20-лїтнїмє шїцє-гєртємє. Зєхї Мєлєдєкє!

Прїсєлєкєтє нє шїмїє дєлє "Тєчєло"

Патріоти герої в Дурфрест, Ман.

21-й ЛИСТ З ТАМ ТОГО СІТЛА
НА СТОРОНІ 242-й читайте перше
кожному 3-тє, потім 2-тє а потім 1-ше

Щея розмова найбільших даних
ворогів, тепер найближчих приятелів.
"Слава Богу, мій сусідо!"

— "Слава для нас на зсмілі! А деж
ви ходили з тим мотузком?"

"От біда тай годі. Не питайте!
Я й сам розкажу вам, як затримаете
в тайні."

— "Ну, та вжеж. Щож доброго?"

"От криза з бідою навістила цілу
Європу. Навіть і тут, в мене в дома.
Моя стара тонка та вже не змагає.
А натура її, що лиш пальцем махас.
А знаєте чоловік я є добрий; знаю
діточок причити, а своєю стареньку
добре набити. Раз приходжу в хату,
а стара на постелі спогне. Я ж
встаю від роботи, бож знаєте, я фар
мир, а секція зсмілі, хотай ще не ціла,
але вже недалеко. А вона каже: "Я
слаба, чоловіче, не годна нічого ро
бити." А я впає в злість і кажу: Му
сик сейчас вже покінчить! Або жий,
або здавай! А вона не хоче. Я за но
гу та в груди раз, другий, а вона ле
жить серед хати. Я на двір, камінь з
бички від огірків та вікном до хати!
Камінь збив лікно, а вона стала кри
чати. А я, ось бачите, сей шпур,—
думаю до сволюка чіпляти, але мій
син став в обороні мати, та я вже
думаю його в стайні привязати, ну,
але він втік геть в сніт за очі, а я
мусів же дохтіра брати за що мусю
аж сто лупаків дати. А тепер іду
синою до дому взяти. От і моя біда!

"Ну, сусідо, як віджу по вас, то

ще не так страшно. В мене щакмо
гірше. От вам сей ланцук, колиб по
ливину вновою що він знає, то вам би
шкура лопнула від одного слова. В
мене стара та май май груба і дуже
вортлива, і ще дуже пам'ятлива.
Вона все пам'ятас, ще від світа Адама
і Еви, що вони ще в яру виробляли.
А діточки в мене ой-ой! Все потра
флять! Якось моя ялівка забігла в ка
пусту,— ну, тай спухла. А я зобачи
та сям ланцукм давай лічити, то
так злічно, щом більше як 15 літ не
бачив, аж десь недавно побачився.

Ну, і каже що немає здоровля. То
сей ланцук взяв. А мій син вже троха
лутший від мене. Як відмовився
словом то такого йому прочухання дав,
що три неділі на апендізі лежав, бо 2
горячки мав, а як встав, то зараз а
світ забрався. Як я його відшукав, то
зараз в Детройті відослав. За рік
домів його дістав. А стара моя теж
не аїд того. Нераз вже з рух мого
відлежала місяців много. Я дохтіра
платив з дозна мною. І всі ті
прикмети складав на богая свого.

Тепер скажу вам що ви сусідо
єсть добрий чоловік і не зпосованій;
знаємсь з давніх літ; сварились і
блились; мамів своїх в ямах зневажа
ли, а себе великими снімами величали;
за політику, за фенци, і кої і ту ро
гату ратичну худобу. А тепер як ста
рі друзі, поцілуймося в бузі і жиймо
по заслугі, щоб "Точилю" нас не зна
ло, щоб наші спомини не шарпувало.

ОГОЛОШЕННЯ, ВІНДЗОР, ОНТ.

Подається до відома, що з днем
1. жовтня с. р. розпочалась наука в
"Рідній Школі" в будинку гр. кат.
салери при Шеперд і Ленглісе. Буде
викладається слідуєчі предмети:—

1. Укр. мови: — п. Штіф Солома,
який покінчив високі студії в Валькер
фондрі.

2. Гісторія Укр. — п. Луцишин,—
широко знаний фізіолоф ше з Форт
Віллям, як був червоним.

3. Географія Укр.: п. Іван Скале
ський, який перейшов цілу географію
з бритвою а рукав.

4. Укр. Література: п. Свистун,
який є першим літературом від табані.

5. Астрономія, Агрономія: п. Дідух
який покінчив консерторію музичну.

7. Гіменоологія: п. Дуданко, покін
чивши недавно студії на фармак ко
ло вішання бакуну.

8. Кукуварство: місіє Геній, спеці
ялізована апримпай гардоксія.

9. Покер — фербель: п. Михайло
Гетман, в теорії і практиці.

В найближчих днях анголосоїт
відітн. п. Дуданко на тему: "Світін
ся Свн Кавалерський." Просіть
всіх моцно шаповник кубит і всіх
сильно пудурованих палночн, і черпо
них товаришок не опустити так ду
же важного відітну, який може при
нести багато користі.

За шкільний заряд Сочин

Торонто, Онтаріо, Камуть:

Що п. Тягне-бичка спорт-кобита над усі в Торонті, бо мас такого кобита як нікто инший, бо походить з "краківани".

Що шовністичка полька над усі, а мужа свого визнає "М. Кобком", кабаном, цаном, хамом і шарою мордою.

Що посідає замарстинівський університет і на "краківським" продає фляки.

Що добра босвичка, бо шоденно побиває свого мужа, блянками, зеркалами і всьою посудиною і з цього зарозуміла, що муж не в силі її побороити.

Що із секегенда-стору повикупляла усі пташки, кошки котики і песики, а вихвалюється, що сама їх натягас.

Що найславніша рперейторка в Торонті і заробляє по 48 дол. тижнево, а як прийшлося кошта шити, то не уміла шви зішити: "боо" показував 2 дні і не зішила, а на 3-й день дістала "фаєр".

Що свого сінка тягне за собою, мов цуценя на ланцюжку:

На сей раз вистарчає, а між У-крайніш хай не пхасться; також жінок чужих хай не зневажас і не обмовляс, бо не кожда жіночка польско-зієснійко-замарстинівсько-краківський університет посідає, бо "Точіло" наше точить, стільки само хоче.

Юнтек

Православне чудо деджаяна, сакс.

У Реджайні чоловіка

Нані отчик сповідає,
І на райський там воротях
Людей страшно генав.

Люди грішні, а від Бога,
Се треба вам знати,

Бо через мене говорити,
Щоб вас научати.

Що неділі на казніно
Ганьбиль людей злобно,

І всіх членів називає
Дуже преподобно.

Прийшов член свічку купити,
Щоб небіжці засвітити,

А отчик люто зверещали,
Щоб йому не докупати.

Як зачав все більш кричати,
В суд подав й зачав пищати.

Наміль дітей відав на суд,
Щоб знати члени й хрещений люд,

Якого помилка тримають,

І яку користь з него всі мають.

У суді парафіна

І попа всудини,
Щоб той і той у громаді

Більше не грішили.

Білі люди дешо мали,
Адвокатам в суді дали.

Епископ попа похвалив,

Протопопом його зробив.

Піп ще більше тепер кричить,
Забездуно людей сварить.

Комітетів в тюмру пхас,

По дурному поступає.

Не мож терпіть, жить не мило,

Тому даю на "Точіло".

Нехай точить, і ще буде,

Бо тут сама лиш облуда.

Треба гріхи всі з точити,

Буде краще усім жити.

12, лютого, 1931

21-ий ЛИСТ З ТАМ-ТОГО СВІТА

Від кума Микити
до кума Прокопа

ДОРОГИЯ КУМЕ!

Я пишу тобі правду, куме, що від коли я вмер, то я ще не знав такої біди, як тепер.

Коли ми заїхали між ті звізди, то птахи ані руш далі летіти; нема куди раз крилом махнути, так тих звізд було густо, — як то часом чоловік залізе в густе будаче. Ми поспирались поміж звізди тай сидимо.

Птахи до той пори ні кричали, ні спінали, і я гадав що може не вміли, чи не хотіли, а тепер як зачали кричати якимсь таким різним голосом як на Сніт Парку ті павуки що мають на собі пави, але так таки кричати що

не годен слухати. Певно жаль мали, що-бідні так мучаться. Жінка собі в плач і марсіан також був чогось надутий. А я кажу до Юди: що тепер робити? А він каже:

"Пережидаймося в дух тай ретім, а їх лишимо тут де с."

А я кажу: і ти готовий таке-робити і лишити корось в такім нещасті? А хоч абим ти приїмнув хто ти? Правда, як він се почув, то мало собі язика не вкусив.

"Бери" — каже він до мене, — на плечі марсіянку тай мож як відрапасшся, а ми же будемо якось по-мало лізти за тобою."

Ну, а птахи тут лишмо? Ану, подивинся чи вони мають здорові крила? Юда дивинься, а одному птахом чисто крило тепеласься. Бодай же тебе хачка копула! Щож тепер робити? Так ми там мучинось, так бідусмо тай нічого з того. Чуо, а над нами хтось кричить:

"Митеті! Митеті! А де ти там?"

А я кажу: а ось дечки я! Хто там мене потребує? Дивлюсь, прилітає два ангели тай кажуть:

"Слухай, що то мас значити? Ти собі пішов на пару день, а ту вже більше як два місяці і навіть тобі не в голові вертати? Таж там повна гачема кандидатів до неба аж тріщити; чекають на тебе. Між ними с дечкі поважні люди."

А я кажу: хто такий? Ангел каже:

"Є Дувид з Дувидихою, ті що мали маркета у Вінніпегу на Дурфрєні. Та що я буду тобі розказувати. Вертай і сам побачиш, і то скоро! Там тепер нема ладу. Здається, що в пеклі розвалили задню стіну, здається що большевики і богато повтікало. Святий Петро хоче резгнувати бо немає що робити. Ті, що з пекла повтікали криються йому. Ной скликав всі святи на нараду тай казав:

"Гік Микита не дерне, то хто знає що буде?" "Ходи зараз з нами тай роби якийсь порядок!"

А я кажу: я не годен, бо видите де ми знаходимось. Я сеї жінки не личу хоби мені давали половину неба, Хіба беріть мене і її разом, а ті решта вже якось самі повинязать як птахам крила полагають. Я кажу до Юди: давай сам собі раду з тим марсіянком; крила позбавляйте або поприкручуйте тай вертайте назад на Марс. Я вже не побачусь з вами аж на Марсі! Чувш сам, що там робиться. Потому буде спокій. Ти лишнься дої добрий як тобі добре. Правда, що ти не мені пара, але нехай. Тоді

до яєчку і скупуються: та змиють той бруд, який шийний час може й не мивали. Ангели най зачекають. Ми хочім разом з ними най їм не буде скучно."

Там ми разом пішли купатися. Прийшли до води: кождий що там був — листок в руці і гайда в воду. Йосафат видно що не хотів йти, бо лишився за задю. Я кажу: ходи будемо мати лаца фоні! Коли ми вже прийшли і позалезли в трошку, порозбирались, тоді кождий взяв великий листок в руку замість купальничного абрання тай гайда в воду! Дивлюсь, а Йосафат лізе. Зачали уххати. Оні пірналиють, другі плавають, треті нурка дають. Я дивлюсь, а моя коло мене. Каже:

"Знаєш, Митсто, я тебе не лишу ся, щоби ти що хотів робив. Як було, так було з нами в дорозі, то вже пропало. Тепер сиди тихо тай відпочинвай і спокійно відіждай."

Ся коло мене кудкудає. Дивлюсь, а Йосафат вже також вчепила ся одна. А я кажу: бий по руках, бо будеш мати стільки клопоту що я. А він каже:

"Що? Тобі можна а мені ні?"

Вони таки зараз обос пішли нурка. Довго їх не було з під води, щось зо дві години. Шо вони там говорили, то я не чув, але як вилізли з води на верх, то Йосафат зараз показав мені дулю під ніс. А я кажу: мастикс голу! Як ти треба, то я ти ще й свою дам! Так я з ним передіраюсь, а тут чую ангели вже літають понад мною і кажуть:

"Митсто! Чи ти все так легко важиш? Явеш, чи ні? Щобиш з того всего не зайшов в дурного конопля."

Я хотів неш з Гринем справа тай тай зараз вніз з води, а моя за мною. Я кажу: як ти добра й розсудлива жінка, ти повинна розуміти мое положення і лишити тут, але вони ти так за мною лишиш все як тей панський пес за ногами, то також сего забогато. Я знаю много жінок, які всюда плають свій ніс, свого чоловіка потому оберне за дурного або бере "дворос". Отже, я з тобою слобу не брав, то від мене ажу. Се я говорив через таумака Йосафата.

Я тепер вертаю назад до неба. Як там мене піде, то напишу тобі а 22-ій листі.

Твій кум,

МИКИТА ПРИТИС

Написав Василь Ставнича від субмаринарки на оселеді нашого цисаря Францішка піршого.

витають нас на всі боки. А я дивлюсь чи не побачу де Йосафата. Марсиєнка зішла вже на землю і зачинає говорити, а я хочу знати що, і тому дивлюсь за Йосафатом. Пішов я сюди туду тай найшов його! Він собі сидить і гадки немає що ми вже є. А я кажу: ходи та послухай що вона говорить, щоби часом до біди не прийшло. А він каже:

"Та де мені таке в голові. Я від коли тут, то за все забув. Ту собі жисє як сам хочеш. Видиш, в неби добре атут ще ліпше. А чому? Тому, що в неби як є, так є, але все є бадровання кожного вечера: мусиш йти на молитву, на явєсь зібрання, пильнуєш щобиш щось злого не сказав, а ту що хоч то роби! Спи, лежи, ходи, співай, плач,— ніхто ані слова не скаже. Здається, що я вже таки буду тут."

А я кажу: нехай буде й так, але йди та послухай що вона про землю говорить, щоби часом не набунтувала їх, тоді марсиєнки, готові вигнати нас на віні вічні. Йосафат астав тай приходим, а вона таки так розкричалася та ще й плаче. А я питаю: що вона говорить? Йосафат шарпнув мене за руку, тай каже:

"Я тобі потому скажу. Не перебивай!"

Марсиєнки слухали аж в собі дух заперили, а як котрий на місце поглянув, то аж не добре віщувало. Коли скінчили, Йосафат взяв мене на бік тай каже:

"Зле, дуже: зле говорила про землю. Каже, що той край против нашого Марса не варта торби сичи."

А що про мене говорила?

"Про тебе нічо не казала. Казала сразу як десь він перший раз спочивали, то сподобала собі. Деде було?"

А я кажу: то було на Гуцуліщині, Потім ми полетіли до Чорткова. Там було так зле, що ми зіздам мусіли відтяти. Вона правду сказала. Там тепер дуже зле; не був бись там догдо.

Коли вона скінчила говорити, то Марсиєнки були троха задивовані, а деякі лиш головами кивали. Досить того, що їм дивно стало. Потім один старенький марсієн запитав де Юда і той марсієн, які лишини в дорозі. Вона розповіла що птахи полемали крила і що ми з от сими ангелами прилетіли, котрі тепер нетерпеливо чекали на Митсту. Тоді той старенький каже:

"Що би воно там не було, то вже пропало. Тепер вони помучені; най троха відпочинуть; най зараз підуць

я кажу до ангелів: один най бере мене, а ти бери жінку."

Ангели зачали тгнути нас за собою. Мене було легко тгнуту, але марсієнку то мой-мої Ангел аж далося зі мною в гори, а той кричить з марсієнкою яку ледви цапнуть. Тоді я кажу до свого ангела: зачекай, або я тут зачекаю, а ти підбичуй того другого. Коби ми зидерились вже з тих зізд, а там то буде легше летіти. Мій ангел вернувся, а я заліз, і гушавину тай хотів би хотів впасти то не можна. Дивлюсь, а ті оба ангели цапнуть марсієнку аж пірпирі; марсієнка пообарпазувала собі суконку яку мала, щось подерла; лице також, кров пливє,— щось там говорила, але я не знав що. Я догдувавсь що нарікала і зараз собі подумав: будеш мати що тим марсієнкам говорити. Буде що слухати, Яюсь на силу ми з тих зізд відарпались. Мій ангел на якім я їхав, ще занегад, але той другий то аж сопів, бо марсієнка була тяжка, менше-більше на кандальську вагу може 235 фунтів. Коби ми дістались до Марса. Я там її лишу, а сам полечу аж до неба.

Куди не йди, все вітер в очі. Таке й мос. Я дещо думаю, а тут ангел кричить що пустити, не годіш витримати. Сказав би я щоби її пустити, але шкода, нехай же жие; як би яка зла, то най би пропала. Я кричу: не пускай, прошу тебе! Я кажу до свого ангела: аю бери ти троха цапни. Добра кобіта, Ангели перемінялись. Я сів на того а мій азва марсієнку. Мій ангел каже:

"Я не годен, я не маю сили."

Я кажу до обох ангелів: я перекинуся в дух і буду сам летіти, а ви вже оба цапніть її. Оба ангели се зараз зробили,— взяли її за руки тай вже так летіли з нею. Я перекинувся в дух, навіть ангели мене не бачили, як я вчипілся одному за суконку і разом з ними летів.

Ми вже тепер у чистім воздусі; легше летіти. Вже долітаємо до Марса. Тоді я скочив від ангела тай кажу: тут трохи відпочінем. Марсієнку лишню вже тут, а самі вернемся до неба! На силу Богу на Марс долетіли з тих людей зіздки ми її взяли. Там є святій Йосафат; він по їхньому вміє говорити; скажу йому щоби вислав поміч для того марсієнка і Юди, бо хто знає, чи вони дадуть собі раду.

Прилетіли ми вже на місце. Марсиєнки як побачили нас, повзалися зі своїх мешкань, так кричать, віскають,

Гринівольський пише до Скоропадського

Чикаго, Америка,
2406 Чикаго Евію,
Септембер 15, 1931

До Містера Скоропадського,
у Ванзее - Берлін, Германия.
ДІР СЕРІ

Дуже мені **БОАР** (мико) бул
отримати таку славу, заяву від Вас,
що Ви не любите самостійників, ані
в поглядах, ані в ділах. Із сего бою
масте ратищу, що тримасте руку
лише з послушними та з неумуючими.
Всеж треба припустатися, що колись
і сі прозять, так як бо багато нас
прозріло, а тоді вже Вам не буде місця
поміж Українцями. Але заки се ста-
неться, то тим, що на сліпо йдуть
за Вами треба сказати, що коли Ви
хочете відрубати Україну, то лише на
те, щоб в ній верховодити (панува-
ти), а не на те, щоб український
народ зажив вілля і свободи! А як
би не особиста користь то доля У-
країни булаби так Вам за дорого як
мені доля Палестини або Паго-Паго
острові! Ми дійсно маємо долю не-
жа. Колись, давно наші опікуни за-
прошували чужих на наші землі, що-
би над нами панували, а недавно ні-
мецькі опікуни поставили Вас на па-
нууючого. Однак се пановання покін-
чилося тим, чим мусило покінчитися.
Та біда в тім, що ще не всі Українці
розуміються!

У Вашім останнім листі Ви зга-
дуєте, що Вячеслав Липинський буде
записаний в історії байкарів, та буде
сміятися поруч Андерсона. Такі Ма-
рації! Здається мені одначе, що в у-
країнській байці "Скоропадський як
Дідичний Гетьман України." Ви ві-
дграєте головну роллю. За байкою
булаби дуже комічна, як би не се, що
принесла вона своему автору не-
славу. А неславу така байка мусіла
принести йому, бо переступив віні
(автор) всякі приняті правила писан-
ня байок, — за багату брехав! Все-ж
багатородна в него була душа, бо ко-
ли навіть брехав, то не на свою ко-
ристь але Вашу. За се Ви повинні
постарити йому пам'ятник з надписом:
"Колиш не Ти, то не було би мене.
Теске фюр ан фогт рйфа." Павло

Сим листом я кінух свою коре-
спонденцію з Вами, а на закінчення,
зі широго серця радий би Вам поки-
нути грати роллю блязні, та не вдава-
ти, що якась там Окраїна чекас на
Ваш мудрий провіс. Молокососи се

ще уйдіде, але свій голови, — то да-
руйте, — се ніяк не личить! А коли
вже хочете побавитися в таку гру
як заокеанське військо, та його про-
відники, то спровадьте собі БОСОГО
і СМУКА та подивіться як вони ре-
вільними попідрізувалися, а се ві-
старчить Вам, щоб зі сміху лукнути.
Юрс Трулі, гут-бай!
Др. С. К. Ринивельський

Що намуть з Шіго, Саси.

Що якійсь там червоний, великий
а дурний, жидівський Іван з полуде-
ного боку Шіга взяв в жидів 50 дол.
за те, щоб намовляти людей аби не
продавали худоби своему чоловікові
(Українцеві), але жидам. От хруні!
Що бутлегер Страхарук жалусть.
на Шіго, що за мало покупців є на
самогонку. У Фом Лейк, каже, йол-
лутше йде.
Що попо-учитель у Фред ковч не
варта — зогнилої цибулі, бо не тільки
що по англійськи не уміє говорити,
ще й до того по українськи не хоче
вчити.

Що о. Фатичук дістав у катафан-
лії нотис на те, щоби, ще дальше
йшов до школи і навчився лише т-
растарів та акафістів відправили

Що о. Запуляк прикладає бань-
до крижей хлопам, а що вже до ба-
бі, то лані добродіаї каже сам тим з-
нимастися і прикладає де їм потрібно.

Що оден з директорів Майк ще
гірше загикнувся як передом, бо, бо,
аж-аж-ж-же не-не вір-р-ить в Пу-
пу-пу-пул.

Що дівчата через гард таймс не
можуть павару докупитися, а "Робін
Гуа" мука не така добра.

Що Делікатний далі дістане хоро-
бо пслячкі, бо від картів вже куди
ходить то спить.

Що деякі хлопці в широких штанах
пже не так багато вівають та пле-
шуть як танець кічнються.

Що через "Точило" годі де буд-
гану приліптити, де будь віякнути, та
де будь батлю випорожинити; приї-
деться в дома сидіти.

Що "Точило" є найцікавіша газе-
та, бо вона в сей тяжкий час для
людям одиноку розраду та деяких
справляє на добру доругу.

Що через "Точило" годі буде при-
нести самогонку до Народного Дому.
Не треба й поліцмана; а то вже за-
чати булї носити всякі номер синси,
страхорукни та дьорді, що годі було
обмінитися з ними.

Що "Точило" є добра газета і по-
винна мати багато передплатників.
Той сам

ДОПИСІ, які наспіли запізно до се-
го числа, — будуть поміщені в сіл-
дуючій числі.

Присилайте на шмір'я для "Точила"
разом з дописями, бо тяжко крутити
ним.

КАЖУТЬ

МЕНЗІ, МАН.

Що в Мензі нема й не буде укра-
їнської учительки.

Що сторник тому не йде до Нар.
Дому на представлення, бо боїться
щоби сокири не вижжичи.

Що властитель бір-парлюру не мав
бізнесу, то йшов до роботи на кілька
місяців до Портедж Ла Прері.

Що Іван Чепига має вже дітку і
в осені гватує женитися хоче.

Що Катерина набрала шухуц від
свого чоловіка за те, що хотіла за-
пису підсвинків.

Що Лука зі Стахою виїздили дві
бочки газоліни, бо хотіли щоби поль-
ка учительювала в Брідок школі, а не
Українка. Файні Українці!

Що в Мензі чоловіки дуже добре
поводяться з своїми жінками, бо за-
ставляють керничі копати по вісім фі-
тів на день, а в вечір кажуть йти
меже клячки спати; так щоби бор-
ше куряти вилазили. Тай ще один
каже, що "я собі гоноровий чоловік.
Файний то гонор?"

Що дівчата в Мензі всі орайт і до-
сить сильної будови, бо декотрі по-
трафлять на весілля в стаїни ніч пе-
респати.

Що як Петро віз Ганку за весілля до
дому і просив киса, то дістав рефюз.

Що Г. Жій має сорок парубків,
але не віддається, бо ніхто її не хоче.

Що П. Чедіак вступити в стан жи-
нкатий в осені на шур. Не мала баба
клопоту, купила собі пороса.

Що Настя апаліла Янтоха по мор-
ді, а він її так віддав, що аж біл з
носа височива.

Що почтар в Мензі по гуд, бо не
хоче Сі О Ді без грошей вилати.

Що сторник в Мензі сик на груди,
а ще більше на голову; і тому йому
не бізнес.

Пилип Бочка

Знайдете всю правду лише
в "ТОЧИЛО"!
ПОГОЛОШУПТЕ В ТОЧИЛО!

Через радіо. Калгарі, Алта.

Чув я вкось у почі через свій новий радіо апарат, що у Калгарі в Турф Домі розпочинається гра в карти покера, коби лиш троха більше товаришів прийшло зі жми.

Кажуть, що Чубко і Король в Народно́м Домі в Калгарі піаносять бунт, ніби на проти Виступа.

На тайний нараді двох комісарів Шатувальського і Навізіаського узгадено посылати до всіх Стрільця у Канаді безплатно У. Р. Висти. Дуже добра боїтківа.

Речуть, що у Турф Домі в Калгарі свані виїли стіну і зїли всю літературу Леніна і Сталіна.

Що в У. Р. Вистях з Калгарі не буде більше дописів по сторони С. Р. С. Р., бо робори відмовили платню 15 доларів місячно.

Піють, що калгарські комуністи попірають їх справу тільки тому, що як стане комуна, то можна буде відбирати чужі жинки.

Мекають, що калгарські робори носять червоні окуляри через то, що як побреше у своїй долесі, то щоб не дивитися на людей своїми паскудним очима.

Роккають, що на Радіо Іскрах у Вінніпегу Куркулєно осліп, оглух і онімів за яничарство українського народу. А я додаю від себе, коби було ще йому укрутили голову і очі повиназли, то певно можна б відослати до С.Р.С.Р. страхати заявля.

Одес з двох

ПЕРЧЕР ЮСТАШЕНКО

Кажуть, що місцевому отцю Юстасі пропало з місії зєліско до прасовання і він немає чим шванє випрасувати; мусить сарака відправляти в церкві в несправованих штанях.

Що й кожиці пропали; тепер він журиться чим притяти язика президентови? От лихо!

Що А. С. Краба розійшовся з жінкою і пізніше купив її букет цвітів. Місис цвітів не прийняла і нагнала панія і він немає чим шванє випрасувати (коханці).

Потвора з Елмвуд, Ман.

Ой говорять люди з Монтроз, Навіть і їх діти, Де би тую М. Дянданку з Монтроз поїдти?

Бо то тебе потворисе,
Що встидно казати,
Конче треба на "Точилі"
Пішлофулати.
Бо вже того забогато,
Кожний тут те знає,
Ой що вона на Монтрозі
Тут все виробляє.
Чоловіку мігби крутити,
Варити не хоче,
Як зачус де є "гомбру,"
То там ся волоче.
Чоловік вже аж згорбатів
Від теї роботи,
Вона собі завше пина
Із його гризоти.
Цілу днину вона все спить,
Ніц і не обходять,
Як лиш тільки вечері,
То з дому анходить.
Не думайте, добрі люди,
Що йде заробити,
Вона їде за гультаєм
Що "гомбру" попити.
Як лиш тільки починає
На дворі сватати,
То вона вже заглядає
Коло свої хати.
Бо чоловік як йде спати,
Двері заминає,
Вона знайшла нижній спосіб,
Бо вікном влізає,
А чоловік встас рано,
Що з нею робити?
Взяв кропило добре а руки
Тай стає кропити.
Але й то не помагає,
Пуста остоорога,
Бо присягла на горівку,
І не як безрога.
Підлилася в одній динні,
Так собі думає:
Щоб то смачно закусити
По горішці має?
І не довго думачи,
Прийшла її думка,
Що в сусідні не далеко
Там є тлуста курка.
Взяла в руку трошки хліба
Тай стала кликати:
"Тю, тю, тю, тю, ти чубата
До моєї хати,"
Дурна курка машерус
До неї на яру,
А вона хал за голову
Тай уже на правду
Відкрутила і голову.
Тепер буде зупа,
А влоститель від курочки
Вископче з за слупа.
Віддай сюда мою курку,
І то зараз відай!
А пізніше порухуєсь
У корті на Бродваї!
От так то гарна місця,

Як на мою сказати,
Усе пина як темна ніч,
Не тримавсь хати.
А шторинки як і любовать,
Ак страшно згадати,
Як на кредит вона всьоди
Вніє набирати,
Бо чоловік їй до стору
З грішми вириває,
Але вона тіл гроші
За гомбру міняє.
Якщо ти жінко там на Селкірі
І проси "Точила,"
І там скажи, що не будеш
Вже більше грішля.
А намоли ти то зробиш,
Яди до свої хати,
А "Точило" перестане,
Тебе шурувати.
І чоловік тобі простить,
Простять всі сусіди,
Тільки жий так як треба
І не робй біди.

Всезнайно

СТ. НОРБЕРТ, МАН.

Тут Румовський дуже славний,
Прийтелі дбають,
Бо по шматю лаять синів
І жмури ся грають.
Сего пана дуже люблять,
Нема що казати,
Прийтелі має досить,
Є кому кусати.
Тай великий сей гатунок,
Є що годувати,
На виставі у Брендоні
Може праїти виграти.

Ну ж

ДАЯЗАРТ, САСК.

У Дайзарті в окупрах
Вотечі проживає,
Сухий, старий, бо з Реджайні
В Дайзарті приїздає.
В него голос як в медедє,
Вніє ним водити
Бо фармарі так лякає,
Що можна знудити.
Він по своему навчає,
Говорить, що хоче,
І фармарам їх голови
Страшенно морочить.
Вони біди вже притинили
Як до лощу той ліс,
І сахають як він водить
Фармарів за ніс.

Дайсардещ.

Знайдете всю правду лише

В "ТОЧИЛІ!"

ЦІКАВО ЗНАТИ?

Що для 18-го сего місяця відбулися збори товариські. Всього йде добре на дисевім порядку.

Пан Піл Соцькі — "Панове! Так довше не може бути! Ми мусимо положити з тим кіпше, щоби "Точило" нас більше не точило!"

Пан Тор Віньний — Я ставлю великий внесок (такій як Айсфелова вежа в Парижі), щоби товариство не дало жадної роботи до друку в "Точилі".

Пан Піл Соцький — "Я секунду внесок (і підпирало обома плечима)."

Юрко — "Я ставлю внесок щоби залагодити справу щобице, панове не були більше на круглим "Точилі". Я..." — "підпирало внесок."

За першим голосували всі три поточні. За другим внеском голосували ВСІ.

По голосованню встав один старий гарубок і каже:

"Я прошу душе нас всіх, що ту є ціло і ніц не говоріть, бо як є довідає "Точило," то я не знаю як уточнити, — то будем виділи другим разом."

П. Корба.

БІЛЬШОВИЦЬКА ЛЬОГКА БІНФЕЯТ, САСК.

Геть з попами!... долой релігію!... под стенку її заштіткою! Так горлають лейбові робітники на Бінфейт, на всіх корнерях, при кожній okazji, в пул-румах, дур-домах, і навіть в жидівських бучернях. А як в практиці? Прощу дуже:

Послідніми днями в дурдомі виявилось велике тертя з того приводу, що "молодецький" махай-ловський стрейфів в жидівській бучерні через це, що продавав свинячі бекхи, через свята жидівських кучок, чим спричинився до партійного ухвалу члена-жиди в компартії. Крім того, викликав неспотрібно конкурентційні ціни на свинячий ринку на павіл. (перше фунт був 12ц., тепер за комкома 12 і пів цента). При тій нагоді про-

трелігкомком складав звіт на який процент поборов вже релігію. Льогка хотіла куди!!

По закінченню кучок, залишилися зі свинячого штофу ціла свиняча голова алячю. Комком на своїм маюванні мітингу вирішив одногодосно, щоби її вислати до кремлівської віллі Сталінові на "хрізмус-презент" як довід своєї безмежної любові до пролетарського вождя.

КАЖУТЬ ЩО:

Що мур-мур-за на Бінфейт обфайдав свою особу так далеко, що нині опинився серед дуже докучливих обставин. Давно був бузалин, пізніше жотав дроті по корчак; так був будівничим і большевиком, в Галіції ставляла тюмфальні брми; так наступило велике перенесення з рідного села до другого і — подорож до Канади. І все через от цю прокляту браму... Тут якісь час покутував свої гріхи в У. С. Г. але розгрішення не удостоївся і вилетів як з проци на бек-лайну, без взгляду, на се, що має школу з шестого полперху. Для кращої орієнтації, опинився в "товаристві московско-жидівського гандирчення" Щоб не їсти за дармо жидівської "маци" за яв визначне становище, і тягає людей по стрітках на "лекції" котрі йому й так боком вилізати. За свою собачу роботу дістає часом від Янкіль файне "кубиль" А чим же буде і як закінчиться?

Розвідний відділ генерального штабу "Точила."

ВІННІПЕГСЬКА ТЕКЛЯ

В Вінніпегу на Кінг стріті Ой там в кварти грають, Ще й Теклюю перкатеньку Між собов тримають.

Ой там грають, завертають,

Андрейко колує —

А Гаврило кучеравий

Теклюю цілує,

А А Теклюня варгатецька

Ще й приповідає —

А Міхал Ригавлишин

Лиш ся поглядає.

Михасенько як Кравченко

Шкрабини латає,

З Теклюєю на Кінг стріті

Свій вік каратає.

А Теклюня чорнобрива

З того ніц не робить,

Свого мужа покинула,

З другими по шовях ходить.

Ще й формана грубенського

Кудись вона водить.

А то тая сама, що на Нотр дем стріті

У піклісі робить.

А Теклюня перкатенька

Ще й Сьомя Цугуляка має,

Той що робить на секції

На, никел лейк стішні.

Його жінка о тім коханню

Нічого не знає, —

Бо Цугуляк яко форман

Все до Вінніпегу травою,

Тай кожного разу коло слупа ночує.

А його жінка о тім всім ніц не знає,

Семко Цугуляк Теклюю кохає.

Ринко Рабер так само о тім не знає,

Що його жінка Текля чужим

чоловікам носі натягає.

Теклюня горюється, що Сьомцю

Цугуляк з Нотр-Франсіс її все

відвідує. М. Пууаз

ПІЯКИМЕДІЯ.

Якийсь білий тоне чорний 15-го вересня перенісся зі Стела на Стела під число 040805. А чому? Тому, що на старім місці пан релігійник за богато гульків справляв. Пили, їли, ричали і велику ковазю Майковим справляв. Майк гуляв з жінкою аж йому пасок тріс.

Почорніли господарі як прийшли детективи і гомбру скопили. За сю партію любовник Майк все кошта заплатив і далі не і з жінкою уложую гульме. От поганій брус!

12-го вересня С. Тифанія, грубий брус і другі в готелі пили. Пифаніка на гару висадили і він заїхав в слуп. Паній брус з готелю просто до коханки пішов, де кавалери шнурком його набили, а Текля мукою посипала. Віатак віт до свиносвіча де також не бракує гомбру, бо ульця 04, 04, 40 дуже славна на Бінг стріті. Кривдуляха смальцем варг Майковим змастила і Майк тепер гуд!

СВОМУ НЕ ДАТЕ!

HARVEY & WOLCHUK
PLUMBING — STEAM & HOT
WATER HEATING ENGINEERS
Office Phone: 52 528, 1152 Main St.

Умірковані ціни на великих і
малих роботах, які є повні
гарантий.

Всяких справх надаватісь до:
ПЕТРА БОВЧУКА.
H. HARVEY 56 McAdam Ave
Phone: 56 193
P. WOLCHUK 428 McGregor St.
Phone: 55 211

Ш. Вабенські, Вінніпег-Чикаго

Приїхав Ш. Вабенські до Канади міста Манітєгу щоб центів заробити, щоб своїм дітям життя поліпшити. і зайшов він на фотрусь С. Катленд, число 007410005 і дістав там кнуурську силу. Став він з П. Арашков заліцятися. П. Арашка на С. Катленд мешкала і зі Ш. Вабенським гуд тайм мала. Був айскрім і сода, але П. Арашці сталася пригода: стала вона відчувати і на 10-ий місяць віддурувати і по дорозі стогнати, порску і доктора кликати.

Ш. Вабенські в Ксепці закохався тай з нею гуд тайм мав. Ксенька на чала по часі спити, Став Ш. Вабенські думати як би то з нею розв'язати і обох занехати.

Жінка з Краю довідалася тай

стала писати: "пришам, пришли мужу гроші, бо будем вмерати. Пише жінка пишуть діти, а кнуур Ш. Вабенські нічого з того собі не робить, тільки пляш укладає, як до Ш. Т. Бової жінки на абердін заліцятися має. Так він пхався, упихався, що бідиш Ш. Т. Аба на два місяці до корту дістався. Кнуур не довго утішався, мусів лашки пакувати і на фотрусь мухувати. Прийшов назад на С. Катленд стріт до місис Мері, 745001100, а Мері того хотіла, бо за ним дуріла. Вона закохалася в нім так, що аж тепер спам'яталася як згубила мужа свого, гавз і гару і опинилася у Шлікаго. Тут стали тай думають, яку ролю відіграти? Ш. Вабенські пішов до Гінокрімкі пісок молдерам підгорта-

ти, а Марійка з того, всього сосниці випхати, Кнуур пісок підгортає і хвалиться що на день 18 дод. має і чужий гавз на фотрусь. Його в Шлікаго ніхто не знає. Він вихавлявся, і через Мері чоловіка до корту на три місяці дістався. Вийшов з него, став Мерию гавзувати, аж йому стало волося облізати, Вилізало волосся і однокоро; так йому йде все до скоку.

Марійка не дармує, щось мусить ділати. Йде на сейя до Хвельболта дреси купувати, Оглядає, вибирає оден, третій і пхав під оверковт. За дера ноги і жене до дому.

Поліціянтка стояла і когось за дверми дігнала. "Вейди мінуті! Вел місис, весого? Взяла за рукав і веде до офісу. "Дед ти йдеш з тими дресами? Ти дурна гольвісо!"

Рік один Мері на пароль мільдувалася.

Ш. Вабенські розбрикався, жене вмерла, а він своїх дітей віддурявся. У Шлікаго буан "naptic," Ш. Вабенські пс, гуайс і з людьми забавлявся. Люди споглядають, від него відсуюються, бо щось чути коло нього як перекисла хлупуста. Мері тос вчула, тажменно воздхнула; бере його за рукави і провадить до гарн. "Ходи, шмабе; до дому, бо заженеш мене до гробу."

Іван Ратняк

ВРОКСТОН І КАЛДЕР, САСК.

Місточко Врокстон у схілно-північній Саскачевані може бути найбільше кавалерське місточко в Провінції. — До кавалерії належать: — Склепар, Коваль, Елеваторник, почтар, адвокат і форман на дорозі СНІ!

Калдер муніципал має там свою громадську канцелярію в якій муніципальні радні кожним разом сходяться на наради, справляють храм.

Найцікавіше те: — вулиці на яких можна без трудно обертати шестерню запряженими у возі, — вечером в день громадських зборів так звужуються до купи, що радний анходич з канцелярії перше відібється носом від сточного автомобіля, оббиває черевником то оден то другий хідник по обох боках дороги.

Масмо двоох добрих і мудрих жінок, яких наші християне просять в куми, беруть за опікунів і до радні найважливішійх справах. Кажуть, наші Бог був колись жидом, і ми грішні походимо з жидів, як курята з інкубатора. За те часом полижимо голочки савашівки домашнього кнасу, таки від тих мудрих і добрих опікунів.

Сей

ДАРОМ!

Хте прише
годинника до
направи за яку
заплатити 1.50,
то щещина
годинника од-

держити ДАРОМ.

Прислайте свій годинник і
грамофони до нас до направи.
Замовлення з кольоний скоро по-
лагодуємо. З нашої роботи бу-
дете щикомно задоволені.

F. M. MICHAK

Watchmaker & Jeweller

619 Selkirk Ave., Winnipeg.

ЕКСТРА!

ВЖЕ виходить багато ілюстро-
ваний, само-освітній місячник, п. н.:

— "НОВА ЕРА", —

одиний журнал того рода в укр-
мові. Річна передплата в Канаді і
За. Державах \$1.00; за границю \$1.25
Поодинокое число 10 ц. **СПЕЦІАЛНА**
ОФЕРТА для нових передплатників:
чотири місяці за 25 центів.

THE NEW ERA PUBL. CO.
Box 262 Canora, Sask.

П-О-Т-Р-І-Б-Н-О

Спільника до великого по-
латного, чистого, приємного,
добре розвиненого бізнесу.

Пішіть ще нині!

TOCHUYLO PUBLISHING CO.

623 Selkirk Ave.

WINNIPEG, MAN., CANADA

СВІН ДО СВОГО

Виробляємо, побільшуємо, ко-
лопонуємо, перемальовуємо рі-
жні фотографії. Робота, якою
не буде задоволені.

**М. Дубчак, 591 Селкірк Ев.
WINNIPEG, MAN.**

ДР. Л. В. РЕЗНОВСЬКИЙ

Лікар, Оператор, Акушер.

Тел. Оф.: 54 123; Рез.: 52 031.

308 СЕЛКІРК ЕВЕНЮ

Будинг Блэдинг, Вінніпег, Ман.

ЗІ ВСІМИ СЕКРЕТАМИ

і правами виробі, добре ви-
роблений і одиникий того ро-
да бізнес на цілу Канаду.

Продам або прийму добро-
го спільника. Уміркована го-
тівка. Дуже приємний і по-
платний бізнес. Пішіть!

TOCHUYLO PUBLISHING CO.

623 Selkirk Ave.

Winnipeg, Man.

ТАК ЗАРОБІТЬ!

Відновіть свою передплату нині,
або навишіть нам коли зможете від-
новити. Конечність в Видавництва! се-
го вимагає.

В-80 Точил.

ЧАРІВНІ ОЧІ

співає, хто хоче, бо се пре-
красна і одиникий щосин і ви-
стами, яку написав в англій-
ській мові Українець. Ціна
з пересилкою 35 центів.

GRINDSTONE

623 Selkirk Ave Winnipeg, Man.

Д-А-Р-О-М

Здоров'я людини є найцінні-
шим скарбом. Коли ви хорі,
то здавайтесь до нас о поря-
ду, яку укажемо даром. Се є
одиноке українське заведення
на ваших услугах. Пішіть:

ST. ANDREWS SUPPLY

Box 3651 Sta. B.,

Winnipeg, Man.

ДІЯСНА ВАРТИСТЬ

Фотографуємо, кольоруємо,
побільшуємо, і перемальовуємо
всікі фотографії після бажання
по приступний ціні. Спробуйте,
а будете задоволені.

ІВАН ХОМА

612 Селкірк Евеню, Вінніпег.

ПОГОЛОШУЯТЕ В ТОЧИЛІ

NEW ART TAILORS

УКРАЇНЬСЬКА ФІРМА

Виконує всікі мунескі і женські
і футра після віри і во-
дуже приступний цінах для міста
і провінції. Чистимо, направляємо
і прасуємо. За задоволення ручит-
ся. Стефан Маїтра і Кароля
Розумия, властители.

NEW ART TAILORS

488 1/2 Selkirk Ave., Winnipeg

АДВОКАТ І НОТАР

СТЕФАН САВУЛА

полагадує всякі справи су-
дові, земельні, тестаментальні,
розводів і справи старо-
красів. — Горожанські папе-
ри. — Пашпорти.

S. SAWULA

Barrister, Solicitor, Etc.

306 Confederation Life Bldg.

Phone: Office 88 848;

Res. Phone 95 506 **WINNIPEG**

V. H. KOMAN AGENCY

Асекурує від огню і бурі бу-
динки і урядження. Асекурує
від слабости і на життя. Асе-
курує автомобілі, вікна і пр.
галузи асекурації. Виробляє
позички на реальности. Ваа-
жайтесь в справах асекурації
до нас, а будете задоволені.

V. H. KOMAN AGENCY

1584 Arlington St., Winnipeg.

Phone 52881 - 22435

ВАМ оплатитись відвідати нас,
коли бажаете купити землю або
щось инше. Ми маємо добрі землі
всюди по дуже приступний цінах
і повні задоволення вас. Робимо
всікі заміни за міські реальності
—совсіло і чесно. Заходіть!

DIAMOND AGENCY

794 Main St., Winnipeg, Man.

В СВОЯ КОЛЬОНІ

без ріжничий вісу, в зміні чи в
літі ви можете заробляти по
50 центів за 5 минут праці!
Пішіть ще нині за услиями!

TOCHUYLO PUBL. CO.

623 Selkirk Ave.

Winnipeg, Man.

МУЖСЬКІ УБОРАННЯ **НАЙНОВІШІ МОДИ І СУКНА**

Робимо на замовлення сутні і оверкоти від 24 до 27 і до 45 дюб. на призначений час. З провінції просимо слати кусок товару на пробуку і 3-центову марку на пересилку форми міри на адресу:

B. YUSKOW Merchant Tailor
590 Belkirk Ave. Winnipeg, Man.

АНГЛІЙСЬКА МОВА В 50 ЛЕКЦІЯХ

Вітсьє анг. мови кореспонденцією: (Листоно через пошту). Наша метод: Лекції висилаємо разом з задачами. Виконані задачі ученик присилає до поправи. Справлені лекції висилаємо назад до ученика, який рівночасно дістає нові лекції і задачі.

Пишть ШЕ НИНІ по більшій інформації до:—

Велірна Школа англійської мови нїстїється від числом 623 Семіра Ев.
INTERNATIONAL PRIMARY CORRESPONDENCE SCHOOL
N. Hala, Principal 623 Belkirk Ave., Winnipeg, Man.

ОДИНОКА УКР. ЖЕНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

Виробляє всіяі суконки виключно лише для жєнщин, дітчат і дітей. Мєє великий вибір ріжної матерії і всі убораня виробляє точно після міри. Убораня дістанете тамше як у всіх аєлєнєх фірмах. На бєжєнєня висилаємо прубєки матерії для тїх лише, котрі дійсно бажать щось замовити. За задоволення ручнєю. Хто раз замовить, то вєє а нас замовляє. Спробуйте, переконайтесь і другим перекажіть!

LADIES TAILOR SHOP 621 Belkirk Ave., Winnipeg, Man.

НА УВАГУ ВСІМ!

Повідомяємо всіх, що звиває дєло нову патєнтовану медичну "МОЗЕС", якє є дуже помічною на ревматизм, корчі, колючи, спудитину і простуду. Лічить дуже скоро, розгріває кров у жєлєках, кров живітьє кружляє і відкидає стриминь у костях і там усуває ревматизм. На вицєлєння вищих хорьб "МОЗЕС" ановні гарантуємо. Ціна флашки 2 долєри.

Пишть на адресу:

P. T. N. Luscko
P.O. Box 3547, Winnipeg, Man.

Збирайте на прєсовий фонд "Точило"

ПОЗІР!

Направляю всьєкого рода годєнєнки по найнижчій ціні. За роботу гарантую.

F. M. MICHLEK
Watchmaker & Jeweller
619 Belkirk Ave., Winnipeg

C. B. ОЗЕРО!

АДВОКАТ І НОТАР.
917 Royal Bank Building
Main St. & William Ave.
побіч "Ситї Гол" Winnipeg

ОГОЛОШУЄТЕ В ТОЧИЛІ

ТОCH'LO PUBLISHING COMPANY 623 Belkirk Ave. Winnipeg, Man.

Весєла Редакція "ТОЧИЛО"

Я хочу сміятись і бути здоровим, тому посилаю \$
що передплату на дуже смішну газету "Точило" на рік 19
Прощу вислати почавши від числа за рік

Моя Адреса:

Нєвє Пєхороннє Бюро

під управєню

ГНАТОВИЧА І ФЕДУСЯ

Своїєтнє і точнє обслуга

Phone 54 588

377 Pritchard Ave. Winnipeg, Man.

КРАСВІЯ ЛІК ПОРУХА

Лічить всі боєлі і хорьби жоуаду ама, помаєє на подєвєгєнєня, обєранєня, нєстравлєнєя, газє, і бєль від грудєк і в боу; бєль в кривєях, нєвєснєсть і нєпримєний відкид з рота, биття сєрєд, бєзсєснєсть, шум в ухєх і голові і всі недомєгєнєня та боєлі жоуаду. ВСІ боєлі і доєлєгєвєстї зникють по ужиттєю того славного на цілий світ красєвого лікарєства, курєліної Порухи ч. 10487. Ціна флашки з перєсєнєю \$2.00.

З МІЄЧНИК

На застарілий ревматизм, ломаєнєя костєй і парєлєж. \$5.00

WHITE CROSS DRUG STORE

Corner Boyd & Arlington

Dept. "T"

WINNIPEG, MAN., CANADA

САМ СВІЯ ПАН.

Чоловік, коли набуває землю чи який бізнес, є своїм паном.

Ми маємо добрі землі де хочєте по дуже уміркованій ціні.

Ми маємо ріжні бізнесні місця, як сторє, готєлі, пуд-руми, рєстєвєрації, гоєлєрні, римєрні, кузнї, замкїні і т. п.

Ми маємо місцьє рєзєснєстї також: домє, катєдєжі, лотї, акри, всєкі нагодє, і нїшє.

Ми продємо і робимо всьєкі замкїні.

Ми вас зновнї задоволимо, коли заєдєстє до нас в своїй потрєбі. Свій до своєї!

Купуйте добрі землі — сє найліпша обєзпєка на всьє час для вас і вашої родини. Пишть шє нинї до:—

CANADA REALTY CO.
623 Belkirk Avenue
Winnipeg, Man., Canada

ВІДНОВІТЬ свою передплату, шє НИНІ, або напишть нам коли зможєте прислати, щоб нам нє прїйшлося вкрїслювати вашє чєснє ім'є з лієт.

- < > -